மென்மலரும், சூட்டினர் சூட்டித் துடிசேரிடை
யாளைப், பூட்டினர் மின்னிமைக்கும் பூண்.

164. The maiden covered Damayanti with soft garlands as if wishing to conceal the beauty of her whose soft smile inspired her admirers with sweet life; and having thus covered her, they adorned with shining jewels the maiden whose waist was as small as that of a drum. (உடுக்கை)

(இ - ள்.) இள முறுவலே - இளமையான நகைப்பே, இன் உயிர்க்கு நேர் - (ஆடவருடைய) இனிமையான உயிர்க்கு ஒத்தது, என்கின்ற - என்று சொல்லும்படியான, பொன் - திருமகள் போன்ற தமயந்தியினது, அழகை—, தாமே புதைப்பார் போல் - தாங்களே மறைப்பார்போல, மென் மலரும் சூட்டினர்-மெல்லிய மலர் மாலைகளையும் தரிக்கச்செய்தார்கள்; சூட்டி-தரிப்பித்தபின், துடிசேர் இடையாளை - உடுக்கைவாத்தியத்தோடொத்த இடையையுடைய தமயந்தியை, மின் இமைக்கும் - மின்னல்போல் பிரகாசிக்கின்ற, பூண் - அணிகளை, பூட்டினர் - பூணச்செய்தார்கள், எ - று.

ஏகாரம் பிரித்து முறுவலோடு சேர்க்கப்பட்டது; அது பிரிப்பில் வந்தது. ஆகப் புன்சிரிப்பொன்றே உயிர்க்கு நிகரென்றால் ஏனைய அவயவங்கட்கு நிகரில்லை யென்பதாயிற்று. உயிரிற் சிறந்தபொருள் விலைகொடுக்க வேறில்லை. "கடன்மணலெல்லாம் விலையோவென மிளிருங்கண்ணி" என்று. ஆழ்வார் அருளிச் செய்தார். இளமுறுவல் என்பதை அன்மொழித் தொகையாகக் கொண்டு இன்னுயிர்க்குநேரே தமயந்தியென இசைப்பாருமுளர். அழகை நேரேகண்டால் திருஷ்டி தோஷம் தாக்குமென்று மாலைகளாலும் அணிகளாலு மறைத்தனர்போலும் என்று குறித்தார். (௧௬௪)

165. கணிமொழிந்த நாளிற் கடிமணமுஞ் செய்தார்,
அணிமொழிக்கு மன்னன லவற்கும்—பணிமொ
ழியார், குற்றேவல் செய்யக் கொழும்பொன்
னறைபுக்கார், மற்றிறவரு மொவ்வார் மகிழ்ந்து.

165. On the day predicted by the astrologers, (king Bhima) celebrated the marriage between the sweet-speeched maiden and the renowned king; and the match-

less pair entered the apartment of burnished gold, while the obsequeous domestics performed little acts of service for them (as they passed.)

(இ - ள்.) கணி மொழிந்த நாளில் - சோதிடசாஸ்திரி சொல்லிய நன்னாளில், அணிமொழிக்கும் - அழகான சொல்லையுடைய தமயந்திக்கும், அண்ணலவற்கும் - பெருமையையுடைய நளமகாராஜனுக்கும், கடி மணமும் செய்தார் - புதிய கலியாணமுஞ் செய்தார், (விதர்ப்பராஜன் முதலினோர்,) மற்று எவரும் ஒவ்வார் - (தங்களோடு தாங்களே யல்லது) பிறர்யாரும் உபமான மாகமாட்டாத சிறப்புடைய அவ்விருவரும், பணிமொழியார் - வணக்கமான சொல்லையுடைய சேடிமார், குறு ஏவல் செய்ய - சிறிய ஏவற் றொழில்களைச் செய்துவர, மகிழ்ந்து - களித்து, கொழும் பொன் அறை - நிறைஞ்சிறந்த பொன்னாற்செய்த அறையை, புக்கார் - அடைந்தார்கள், எ-று:

கலியாண மானவுடனே தன்னிடஞ்சென்று சில சடங்கு செய்யும்படி சாஸ்திர மிருத்தலால் அறைபுக்கார் என்றார். கணி - கணிப்பவன், கணித்தல் - கிரகவோட்டத்தைக்கொண்டு காலத்தை யேற்படுத்தல். கடிமணம் - சிறப்பர்கிய கலியாணமெனினுந்தகும். [உரியியல் - கசு - ஆம் - சூ.]

அண்ணலவற்கு—அண்ணல் (பெருமை) பகுதி, அன்-விகுதி, அ - சாரியை, வ் - உடம்படுமெய்; அண்ணலவன் என்றாகிக் குவ்வுருபேற்றாக. அண்ணலாகிய அவற்கு எனப் புண்புத்தொகையாகவுங் கொள்ளலாம். (கசுரு)

166. செந்திருவின் கொங்கையினுந் தேர்வேந்த னாகத்
தும், வந்துருவ வார்சிலையைக் கால்வளைத்து—
வெந்தீயும், நஞ்சுந் தொடுத்தனைய நாம மலர்
வாளி, அஞ்சுந் தொடுத்தா னவன்.

166. In order that they might pierce the heart of the maiden who resembled the accomplished Lakshmi, and the chest of the chariot-driving king, Cupid bending his bow, let fly his five flowered arrows which were as deadly as if they were charged with burning fire and poison.

இதுமுதல் காண்ட முடிவுவரையில் புணர்ச்சி
வகை கூறப்படுகின்றது. இது மகாகாப்பியத்திற்

கூறவேண்டியதோர் பொருளாதலின், தண்டி யலங்காரம் அ - ம் சூத்திரம், மற்றவைகளையும் ஆங்காங்கு வர்ணித்திருப்பதை யறிந்துகொள்க.

(இ - ள்.) செம் திருவின் கொங்கையினும் - செம்மையான திருமகளையொத்த தமயந்தியின் தனங்களிலும், தேர் வேந்தன் ஆகத்தும் - நளமகா ராஜனுடைய மார்பிலும், வந்து உருவ - பிரவேசித்து உருவும்படி, வார் சிலையை - நீண்டவில்லை, கால் வளைத்து - நுனிகளோடு வளைத்து, வெம் தீயும் - வெப்பமான நெருப்பையும், நஞ்சும் - விஷத்தையும், தொடுத்தனைய - தொடுத்தாற்போலிருக்கிற, காமம் - அச்சந்தருகிற, மலர் வாளி அஞ்சும் - ஐந்து புஷ்பபாணங்களையும், அவன் - அவ்வம்புகளையுடைய மன்மதன், தொடுத்தான் - எய்தான், எ - று.

மன்மதன் அம்புகள் ஐந்தாவன—தாமரை, அசோகு, மா, சாதிமல்லிகை, கருநெய்தல் இவ்வைந்து பூவுமாம். பூவெல்லாம் அம்பாயினும் இவை சிறந்தவை என்றபடி. (ககூசு)

167. ஒருவ ருடலி லொருவ ரொதுங்கி
இருவரெனுந் தோற்ற மின்றிப்—பொருவெங்
கனற்கேயும் வேலானுங் காரிகையுஞ் சேர்ந்தார்
புனற்கே புனல்கலந்தாற் போன்று.

167. He (Nala) whose war lance may be compared to burning fire and the maiden (Damayanti) each pressing so close to the other's body as not to appear two bodies, became united like water mixed with water.

(இ - ள்.) பொரு - யுத்தஞ்செய்யத்தக்க, வெம் கனற்கு - வெவ்விய நெருப்புக்கு, ஏயும் - ஒத்திருக்கிற, வேலானும் - ஆயுதமுடைய நளனும், காரிகையும் - தமயந்தியும், ஒருவர் உடலில் - ஒருவருடைய தேகத்தில், ஒருவர் ஒதுங்கி - ஒருவர் லயப்பட்டு, இருவர் எனும் தோற்றம் இன்றி - இருவரென்கிற அறிவு இல்லாதிருக்கும்படி, புனற்கு - தண்ணீரில், புனல் கலந்தால் போன்று - தண்ணீர் கலந்ததையொத்து, சேர்ந்தார்—, எ - று. (ககூஎ)

168. குழைமேலுங் கோமா னுயிர்மேலுங் கூந்தன்
மழைமேலும் வாளோடி மீள—விழைமேலே

அல்லோடும் வேலா னகலத் தோடும் பொரு
தாள், வல்லோடுங் கொங்கை மடுத்து.

168. As her lance-like eyes wandered from her ear-ornaments to the life of her husband and thence to her tresses which were like dark clouds, she with her breasts which excelled the chessmen of conical shape, waged war against the breast of him, the bright rays of whose weapon could dispise even darkness, as her (lustful) desire increased.

(இ - ள்.) குழைமேலும் - காதுகளின் மேலும் அல்லது காதணிகள் மேலும், கோமான் உயிர்மேலும் - நளமகாராஜனுடைய பிராணன்மேலும், கூந்தல் மழைமேலும் . கூந்தலாகிய மேகத்தின மேலும், வாள் ஓடி மீள - கண்ணாகிய வாளானது ஓடித் திரும்பும்படியாக, விழைமேல் - ஆசைப் பெருக்கத்தினால், அல் ஓடும் வேலான் - இருள் ஓடிப்போகத் தக்க காந்தியுள்ள ஆயுத முடைய அரசனது- அகலத்தோடு - மார்புடனே, வல் ஓடும் கொங்கை - சொக்கட்டான் காய் தோற்று ஓடும்படியான தனங்களை, மடுத்து - நெருக்கி, பொருதாள் - யுத்தஞ்செய்தாள் (தமயந்தி), எ-று.

ஒருவீரன் வாள்வீசி யானையைமுட்ட நெருக்கிப் போர் செய்தாற்போ லென்பது குறிப்பு. இது பெண்புணர்ச்சி. முன்புறந் தொங்கி யலையுமளகத்தை மழையென்றது. (௧௬௮)

169. வீரனக லச்செருவின் மீதோடிக் குங்குமத்தின்
ஈர விளவண்ட லிட்டதே—நேர்பொருத
காராரு மெல்லோதிக் கன்னியவள் காதலெனும்
ஓராறு பாய வுடைந்து.

169. The river of lust which flowed from the virgin with soft raven tresses who was engaged in this conflict, breaking its confines overflowed on the field-like breast of the hero (Nala) and there drying left a fragrance like that of the sandal-mixture.

(இ - ள்.) நேர் பொருத - நேரே புணர்ச்சிசெய்த, காராரும் மெல் ஓதி - கருமைநிறைந்த மென்மையான கூந்தலையுடைய, கன்னியவள் - தமயந்தியின், காதல் எனும் ஓர் ஆறு - ஆசை யென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு நதி, பாய உடைந்து - பாய்வதி

ஞல் மடையுடைத்து, வீரன் அகலம் செறுவின்மீது - வீரனாகிய நளனுடைய மார்பாகிய கழனியில், ஓடி - வெள்ளம் புரண்டு, குங்குமத்தின் ஈர இள வண்டல் - குங்குமச்சாந்தின் குளிர்ந்த இளவண்டலை, இட்டது - உண்டாக்கிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

குங்குமச்சாந்து அவன்மார்பில் வியர்வையால் நனைந்தது. ()

170. கொங்கை முகங்குழையக் கூந்தன் மழைகுலையச்
செங்கயற்க ணோடிச் செவிதடவ—அங்கை
வளைபூச லாட மடந்தையுடன் சேர்ந்தான்
விளைபூசற் கொல்யானை வேந்து.

170. The king who possessed the elephants which inflicted death in the raging battle, joined himself with that maiden, while her breasts assumed a faded appearance, her cloud-like tresses were dishevelled, her red fish-like eyes sought her ears, and the bracelets on her beautiful hands rattled against each other.

(இ - ள்.) பூசல் விளை - சண்டையை விளைக்கின்ற, கொல் - கொல்லும்படியான, யானை - ஆனைச்சேனையையுடைய, வேந்து - நளமகாராஜன், கொங்கை முகம் குழைய - தனங்களின் முகங்கள் அடங்கவும், கூந்தல் மழை குலைய - மேகத்தோடொத்த அளகபாரம் அவிழ்ந்து விழவும், செம் கயல் கண் - சிவந்த மீன்போன்ற கண்கள், ஓடி—, செவி தடவ - காதுகளை யளாவவும், அம் கை வளை - அழகிய கையின்கணுள்ள வளையல்கள், பூசல்ஆட - ஒன்றோடொன்று தாக்கி யொலிக்கவும், மடந்தையுடன் - தமயந்தியுடனே, சேர்ந்தான்—, எ-று.

இஃது ஆண்புணர்ச்சி, (௧௭0)

171. தைய றளிர்க்கரங்க டன்றடக்கை யாற்பற்றி
வையமுழுது மகிழ்தூங்கத்—துய்ய
மணந்தான் முடிந்ததற்பின் வாணுதலுந் தானும்
புணர்ந்தா னெடுங்காலம் புக்கு.

171. After their marriage ceremony had been concluded by his grasping the tender hands of his bride in his broad palm, while joy reigned over the whole earth, the maiden with the bright forehead and himself enjoyed together for a long time.

(இ-ள்.) தையல் தளிர் கரங்கள் - தமயந்தியின் தளிர் போன்ற கைகளை, தன் தடம் கையால் பற்றி - தன்னுடைய விசாலமான கையிற்பிடித்து, வையம் முழுதும் - பூமியிலுள் ளோரெல்லாம், மகிழ் தூங்க - சந்தோஷம் நிலைத்திருக்க, துய்ய மணம் முடித்ததன்பின் - சுத்தமான கலியாணத்தை, நிறைவேற்றியபின்பு, வாணுதலும் தானும் - தமயந்தியுந் தானும், புக்கு - தன்னிடஞ்சென்று, நெடு காலம் புணர்ந் தான் - நெடுங்காலஞ் சேர்ந்திருந்தான் (நளன்), எ-று.

காண்டமுடிவாதலால் தொகுத்துக் கூறினர். இங்கு நளன், தமயந்தியும் தானும் புணர்ந்தான் என்பது "தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்" என்பதுபோல் "திணைபால் பொருள்பல" என்கிற சூத்திரத்தினால் ஆண்பாலும் பெண் பாலும் விரவி ஒரு முடிபேற்றதெனக் கொள்க. [பொதுவியல் உஎ-வது சூத்திரம்.] தன்னிடமாவது தான்வந்திருக்கும் விடுதி யிடம்.

துய்ய—துய்மை என்னும் பண்படி, துய் - பகுதி, அ - பெய ரெச்ச விகுதி; யகர மிரட்டியது சந்தி, குறிப்புப் பெயரெச்சம்; தூய்மை குறுகிற்றெனவுங் கொள்ளலாம். (களக)

சுயம்வரகாண்டம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது.

கலிதொடர்காண்டம்.

கலிபுருடன் நளமகாராஜனைத் தொடர்ந்ததனு லாகிய சரித்திரம் கூறப்படுதலின் இக் காண்டத்துக்கு அப்பெயர் வந்தது.

காப்பு.

முந்தை மறைநூன் முடியெனலாந் தண்குருகூர்ச்
செந்தமிழ் வேத சிரமெனலாம்—நந்தும்
புழைக்கைக்கு நேயப் பொதுவர் மகளிர்க்கும்
அழைக்கைக்கு முன்செல் லடி.

The feet of Vishnu, which went to help before being invoked by the grieved elephant and the lovely shephered matrons, may be called the crown of the Vedas, and the head of the Tamil Vedas (திருவாய்மொழி.)

(இ - ள்.) நக்தும் - துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்த, புழைக் கைக்கும் - யானைக்கும், நேயம் - நேசமுள்ள, பொதுவர் மகளிர்க்கும் - இடையருடைய பெண்களுக்கும், அழைக்கைக்கு முன் - அழைப்பதற்கு முன்னுகவே, செல் அடி - சென்றபாதம், முந்தை - ஆதியிலுண்டான, மறை நூல் முடி எனலாம் - வேதத்தின் கிரீடமென்று சொல்லத்தகும்; தண் குருகூர் - குளிர்ச்சியான திருக்குருகூரில் உண்டாகிய, செம் தமிழ் - செவ்வையான தமிழ்ப்பாஷையின் வடிவான, வேதம் - வேதத்தினது, சிரம் - சிரசு, எனலாம் - என்று சொல்லத்தகும், எ - று.

அது எமக்குக் காப்பென்பது இசையெச்சம். இவ்விசேடணங்களால் திருமாலின் திருவடி என்பது பெறப்படும். குருகூரி லுண்டாகிய வேதம், சடகோபமுனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழி முதலிய பிரபந்தங்கள். அடி—எழுவாய்; எனலாம் இரண்டும்—பயனிலை. எனலுக்கும் ஆம் என்றுரைத்துக்கொள்க. அடி - அடியை என இரண்டாம் வேற்றுமையிற் கொண்டு, எனல் - என்று சொல்லுதல், ஆம் என்றுயிலுங் கூட்டிக்கொள்க. அப்போது எனல் - எழுவாய், ஆம் - பயனிலை.

செக்கர் நெடுவானிற் றிங்க ணிலாத்துளும்பி
உக்கதெனச் சடைமே லும்பர்நீர்—மிக்கொழுகும்
வெள்ளத்தான் வெள்ளி நெடுங்கிரியான் மெய்யன்பர்
உள்ளத்தா னெங்கட் குளன்.

He is to us a protection, upon whose tresses the water of the Ganges overflows like the moon-beams which shed themselves all over the red heavens, who resides on the silvery mountains (Kailasam) and who dwells in the hearts of true lovers.

(இ - ள்.) செக்கர் - சிவப்பான, நெடு வானில் - பெரிய ஆகாயத்தில், திங்கள் - சந்திரனுடைய, நிலா - காந்திவெள்ளமானது, துளும்பி - ததும்பி, [ததும்பித்து,] உக்கது என - பெருகியது

போல, சடைமேல்—, உம்பர் நீர் - கங்கை, மிக்கு ஒழுகும் - மிகுந்து ஓடிவருகின்ற, வெள்ளத்தான் - பிரவாகத்தையுடையவனும், வெள்ளி நெடு கிரியான் - வெள்ளியினலமைக்கப்பட்ட பெரிய கைலாசமலையை யுடையவனும், மெய் அன்பர் உள்ளத்தான் - மெய்யான பக்தியுள்ளவர்களுடைய மனதில் எழுந்தருளி இருப்பவனும் (ஆகிய சிவபெருமான்,) எங்கட்கு—, உளன் - (இரக்ஷகனுக) இருக்கின்றான், எ - று.

செந்நிறச்சடையின்மேல் வெண்ணிறக்கங்கை யொழுகுவது செவ்வானிடத்து நிலாவொழுகியது போலுமென்றாயினும், அந்தியில் நடனஞ்செய்யுங்காற் செவ்வானிற் றோன்றிய நிலவில் மூடிதாக்க, ஒழுகிய அந்நிலவின் சாரமெனக் கங்கையொழுக்கு குறிக்கப்பட்ட தென்றாயினும், அக்காலத்துச் செவ்வானளவிய முடியின்கணுள்ள நிலாத்திடைத்து நீரே ததும்பியொழுகியதுபோலும் அக் கங்கை வெள்ளமெனக் குறிக்கப்பட்டதென்றாயினுங் கருத்துக்கொள்க. இது ஐயக்கலவையணி.

172. தவளத் தனிக்குடையின் வெண்ணிழலுந் தை
யல், குவளைக் கருநிழலுங் கொள்ளப்—பவளக்
கொழுந்தேறிச் செங்நெற் குலைசாய்க்கு நாடன்
செழுந்தேரி லேறினன் சென்று.

172. The king of the country, where the tender coral creeping upon the ears of beautiful paddy bear them down (with their weight), ascended his splendid chariot, while the bright shade of his matchless white umbrella, and the dark shade of the Kuvalai-like eyes of the maiden, cast themselves upon him.

(இ - ள்.) பவள கொழுந்து - பவளக்கொடியின் கொழுந்துகள், ஏறி—, செங்நெல் குலை - செவ்விய நெற்கதிர்களை, சாய்க்கும் - சாய்ந்துபோகச்செய்கிற, நாடன் - நிடதநாட்டையுடையவன், தவள தனி குடையின் - வெண்மையான ஒப்பற்ற குடையினது, வெள் நிழலும் - வெளுப்பான நிழலும், தையல் - தமயந்தியினது, குவளை கரு நிழலும் - (கண்களாகிய) நீலோற்பலங்களுடைய கருமையான நிழலும், கொள்ள - தன்னைக்கொண்டிருக்க, சென்று—, செழு தேரில் - வேலைப்பாட்டு வளமுள்ள இரதத்தின்மீது, ஏறினன்—, எ - று.

தவளத் தனிக்குடையாவது முத்துக்குடை யென்பதாம். ஆகவே சந்திரனொளிபாயக் குவளைவாய்திறந்து ஒளியெறிப்பதுபோலே என்னும் உவமை குறிப்பிக்கப்பட்டது, குடை மலர்த்திப் புறப்படவே தமயந்தி உடன்செல்லும் வேட்கைப் பெருக்கத்தால் கண்மலர்ந்து காதலனை நோக்கினள் என்பது கருத்து. இதனால் பிறந்தகத்துச் சிறிதும் பற்றிலேனெனக் குறிப்பித்தாள் போலும். பவளக் கொழுந்தேறிச் செந்நெற் குலைசாய்க்குமென்பது நாட்டின் வளப்ப முணர்த்தியதனோடு, வீரத்தினன் மேற்சென்று வணங்காமுடி மன்னரையும் வணக்கு மவ்வரசன்போலவே விளங்கியது அப்பவளக்கொடி யென்பதையுங் குறிப்பிக்கின்றது. இக்குறிப்பெல்லாம் பொருளாற்றலடியாக வுண்டான தொனிகள். இவற்றி னிலக்கண முதலியவைகளை யாமியற்றிய தண்டியலங்கார சாரத்திற் காணலாம்.

சாய்க்கும்—செய்யுமென் வாய்பாட்டுப் பிறவினைப்பெயரெச்சம்; சாய் - பகுதி, இதுவே தன்வினைக்கும் பகுதி, புடைபெயர்ச்சியில் முக்காலத்தினு முறையே மெல்லொற்று மிகுவதும், மிகாமையும், வகர இடைநிலை பெறுதலும், தன்வினைக்குறி.

(உ - ம்.) சாய்ந்தான், சாய்கின்றான், சாய்வான்.

வல்லொற்று மிகுதலும் பகர இடைநிலை பெறுதலும் பிறவினைக்குறி.

(உ-ம்.) சாய்த்தான், சாய்க்கின்றான், சாய்ப்பான்.

மாய், தோய், தேய், மேய், மீள், சேர், விரி, மறை, ஒழி, அழி, முடி, உடை, கரை, உறை, அவி முதலியவைகளு மிவ்வாறே.

ஏறினன் — இது பிறவினையாங்காலத்து ஓரொற்றுமிகுந்து ஏற்று, ஏற்றினன், ஏற்றுவான் முதலாக வரும். உருகு, விலகு, ஆடு, பாடு முதலியவைகளு மிவ்வாறே யாம். (ச)

173. மங்கையர்கள் வாச மலர்கொய்வான் வந்தடையப், பொங்கி யெழுந்த பொறிவண்டு—கொங்கோ, டெதிர்கொண்ட வனைவனபோ லேங்குவன முத்தின், கதிர்கொண்ட பூண்முலையாய் காண்.

173. Look, O thou whose beautiful breasts glitter with the sheen of pearls! when those maidens approach the fragrant flowers to pluck them, the spotted bees which rise up buzzing, fly against them, laden with honey as if wishing to embrace them, singing the while.

[இப்பாட்டுமுதற் பதினான்கு பாட்டுகளால் தன்னுடன் வருபவர் வழியில் பூக்கொய்ததும் நீர்விளையாடியதும் நளமகாராஜன் தமயந்திக்குக் காட்டியதாகச் சொல்லுகிறார்.]

(இ-ள்.) முத்தின் கதிர் கொண்ட - முத்துமாலையின் காந்திகளை ஏற்றிருக்கிற, பூண் முலையாய் - அணிகளைத்தரித்த தனங்களை யுடையவளே! மங்கையர்கள் - பெண்கள், வாச மலர் கொய்வான் - சுகந்தமான புஷ்பங்களை பறிக்கும்பொருட்டு, வந்து அடைய - வந்துசேர, பொங்கி எழுந்த - உயர்ந்து எழுந்திருந்த, பொறி வண்டு - புள்ளிகளையுடைய வண்டுகள், கொங்கோடு - தேனோடு, எதிர்கொண்டு—, அணைவன போல் - சேர்கின்றவைபோல், ஏங்குவன - ஒலிக்கின்றன, காண் - பார், எ-று.

மேலானவர் வருங்கால் அங்குற்றோர் காணிக்கை கொண்டு எதிர்வந்து பிரார்த்தித்தல் போலுமெனக் கருத்துக்கொள்க.

174. பாவையர்கை தீண்டப் பணியாதார் யாவரே,
பூவையர்கை தீண்டலுமப் பூங்கொம்பு—மேவி
யவர், பொன்னடியிற் றாழ்ந்தனவே பூங்குழ
லாய் காணென்றான், மின்னெடுவேற் கையான்
விரைந்து.

174 "See quick, O thou fair haired one!" exclaimed he who holds in his hand a long glittering lance—"Who is there who will not bow in submission at a female touch? Even the flowered stalk, at the touch of a woman, bends and falls down at her beautiful feet."

(இ-ள்.) மின் நெடு வேல் கையான்-ஒளிபொருந்திய பெரிய வேலேந்திய கையையுடைய நளன், பாவையர் கை தீண்ட - பெண்கள் கையினாற் பரிசிக்க, பணியாதார் யாவரே - வணங்காதவர்கள் யார், பூவையர் கை தீண்டலும் - நாகணவாய்ப் புட்களுக்குச் சமானமாகிய ஸ்திரீகள் கையினால் தீண்

டின வுடனே, அ பூ கொம்பு - அந்தப் பூவுள்ள கிளைகள், மேவி - பொருந்தி [விரும்பி,] அவர் பொன் அடியில் - அப் பெண்களினுடைய அழகான பாதங்களில், தாழ்ந்தனவே - வணங்கி யிருக்கின்றனவே, விரைந்து - துரிதப்பட்டு, காண் - பார், பூ குழலாய் - மலர் சூடிய கூந்தலை யுடையவளே! என்றான்—, எ-று.

மலர்கொய்தவுடன் அக்கொம்பு நிமிர்ந்துபோ மாதலால் விரைந்து காண் என்றான். ஏகாரம் தேற்றப் பொருட்டாய்க் காரியநிறைவேறி யிருக்கின்ற தென்னும் கருத்தைக் காட்டுகின் றது. முற்பாட்டிலும் இங்ஙனமே கொள்க. கையான் என்ப தை மூன்றாம்வேற்றுமையாக் கொண்டு கையினாற் காட்டினான் எனவுங் கொள்ளலாம். (ந.)

175. மங்கை யொருத்தி மலர்கொய்வாள் வாண்முகத்
தைப், பங்கயமென் றெண்ணிப் படிவண்டைச்-
செங்கையால், காத்தாளக் கைம்மலரைக் காந்த
ளெனப் பாய்தலுமே, வேர்த்தாளைக் காணென்
றான் வேந்து.

175. "Look at that terrified maiden" said the king "the bee mistaking the bright countenauce of that flower-gathering damsel for a lotus, comes to alight on it; and when she raises her rosy hand as a protection, mistaking that fiower-like hand for a kantal blossom, it flies against it."

(இ - ள்.) மங்கை ஒருத்தி - ஒருபெண், மலர் கொய்வாள் - பூப்பறிப்பவளாகி, வாள் முகத்தை - (நீரில்தோன்றும்) பிர காசமுள்ள தன்முகத்தை, பங்கயம் என்று எண்ணி - தாமரை மலரென்று நினைத்து, படி வண்டை - (அம்முகத்தின்கண்) படி யும்வண்டை, செம் கையால் - சிவப்பான கையினால், காத்தாள் - படியவொட்டாமல் தடுத்தாள்; அ கை மலரை - அந்த மல ரொத்த கையை, காந்தள் என - காந்தட் பூவென்று நினைத்து, பாய்தலுமே - (அவ்வண்டு) பாய்ந்தவுடனே, வேர்த்தாளை - (அச்சத்தினால்) வியர்வை கொண்டிருக்கிற பெண்ணை, காண் - என்றான் - பார் என்றான், வேந்து - நளமகாராஜன், எ - று.

கைம்மலர் முகபங்கயம் முதலிய விடத்து மலர்முதலிய உவமானப்பொருள்பின் நிற்பினும் பொருணேக்கத்தால் உவமைத் தொகையாகக் கொள்க. இப்படிப்பட்ட தொகைநிலைத் தொடரை "உபமா னேத்தரபத கர்ம தாரய சமாசம்" என்பர் வடநூலார். தமிழருக்கு இது இலக்கணப் போலியாம். கையாகிய மலர் எனவேண்டுமிடத்துப் பண்புத்தொகையாகக் கொள்க.

எண்ணி—இத்தவினையெச்சம் படி என்னும் வினைத்தொகையைக்கொண்டது. பாய்தலும்—இவ்வினையெச்சம் வேர்த்தாள் என்கிற வினையாலணையும் பெயரைக் கொண்டது. (சு)

176. புல்லும் வரிவண்டைக் கண்டு புனமயில்போல்
செல்லு மடந்தை சிலம்பவித்து — மெல்லப்
போய், அம்மலரைக் கொய்யா தருந்தளிரைக்
கொய்வாளைச், செம்மலரிற் றேனே தெளி.

176. "O thou that art as sweet as the honey in the beautiful flower! Look at the maiden whose gait is like that of the wild peacock, who seeing the copulating striped bees, silencing her ankle ornaments, approaches slowly and without plucking that flower, breaks off the tender stalk by its side."

(இ-ள்.) செம் மலரில் தேனே - செவ்விய பூவினிடத்துள்ள தேன்போன்ற பெண்ணே, புல்லும் வரி வண்டை கண்டு - புணர்கின்ற ரேகைகளுள்ளவண்டைப் பார்த்து, புன மயில் போல் - காட்டிலுள்ள மயில்போல், செல்லும் மடந்தை - நடக்கின்ற தன்மையுள்ள பெண், சிலம்பு அவித்து-சிலம்போசையை நிறுத்தி, மெல்ல போய் - மிருதுவாகப் போய், அம்மலரை கொய்யாது - அப்பூவைப் பறியாமல், அரு தளிரை கொய்வாளை - அருமையான துளிர்களைப் பறிக்கின்ற பெண்ணை, தெளி - அறி, எ - று.

செம்மலரிற்றேன் இலக்குமி என்னவுமாம். புல்லுங்கால் இடையூறு சேரின் உண்டாம் வீருத்தமறிந்தவ ளானதுபற்றிச் சிலம்பவித்து மெல்லச் சென்றாள்.

தெளி—இப்பகுதி அறிவு சுத்தம் முதலிய பொருளையுணர்த்துங்கால் தன்வினையில் கரை முதலான்வை போலவும், சிக்

துதல் முதலான பொருளை யுணர்த்துங்கால் பிறவினையில் அவைபோலவும் வரும். (உ - ம்.) தெளிக்தான், தெளித்தான், பிறவினையானபோது முன்னது தெளிவித்தானென விவ்விகுதி சேர்க்தும், பின்னது தெளிப்பித்தானென பிவ்விகுதி சேர்க் தும் வரும். தொழிற்பெயரிலும் தெளிவு, தெளிதல், தெளிப்பு, தெளித்தல் இவ்வாறுவரும். துணி முதலியவு மிப்படியே. (ரு)

177. கொய்த மலரைக் கொடுங்கையி னலணைத்து
மொய்குழலிற் சூட்டுவான் முன்வந்து—தைய
லாள், பாதார விந்தத்தே சூட்டினன் பாவையி
டைக், காதார மில்லா தறிந்து.

177. He who collects together in his folded arms the plucked flowers, and comes before her with the intention of entwining them in her thick tresses, knowing that the waist of the maiden possesses no support in itself, casts them at the lotus-like feet of that maiden.

(இ-ள்.) கொய்த மலரை - பறித்தபூவை, கொடு கையினல் - உட்புறம் வளைந்த கையினல், அணைத்து - சேர்த்து, மொய் குழல் - நெருங்கிய கூந்தன்முடியில், சூட்டுவான் - சூட்டுதற்கு, முன் வந்து - எதிரில்வந்து, பாவை இடைக்கு - பெண்ணினு டைய இடுப்புக்கு, ஆதாரம் இல்லாது அறிந்து - (தாங்கும்) ஆதாரம் இல்லாமையைத் தெரிந்துகொண்டு, தையலாள் - அப் பெண்ணினுடைய, பாத அரவிந்தத்தே - தாமரைபோன்ற பாதங்களிலே, சூட்டினன் - வைத்தான், எ - று.

இங்கு மொய்குழல் என்பதை முன்புறம் வளைத்து முடிந் திருக்கும் ஒருவகை மயிர்முடியெனக் கொள்க. எதிரில் வந்து தனபாரங் காண்கையால் இப்பூச் சுமையுஞ் சேரின் இடைக்கு அபாயம் நேரிடுமெனக் கருதிப் பாதத்திற் சூட்டினன் என்பது கருத்து. அம்மலர்கள் அவள் பாதாரவிந்தத்து விழுந்து கிடக் கற்பாலன வெனக் கருதினு னெனவுங் கொள்க. (சு)

178. ஏற்றமுலையார்க் கிளைஞ ரிடும்புலவித்
தோற்ற வமளிவெனத் தோற்றுமால் — காற்ற
சைப்ப, உக்க மலரோ டுகுத்தவளை மூத்தமே
எக்கர் மணன்மே லிசைந்து.

178. "The mound of sand upon which the flowers shaken by the trees by the blowing of the wind fall, mixed with the pearls produced by the shells, is like the bed &c."

(இ-ள்.) காற்று அசைப்ப - காற்று அசையச் செய்வதினால், உக்க - உதிர்ந்த, மலரோடு—, வளை உகுத்த முத்தம் - சங்குகள் ஈன்ற முத்துக்கள், மேல் இசைந்து - மேலேசேர்ந்து (இருத்தலின்), எக்கர் - எக்கலாகிய, மணல் - மணற்பரப்பு, ஏற்ற முலையார்க்கு - பெண்களுக்கு, இளைஞர் - பருவமுள்ள ஆண்மக்கள், இடும் - செய்த, புலவி - ஊடலின், தோற்றம் - உண்டாதலையுடைய, அமளி என - படுக்கைபோல், தோற்றும் - காணப்படும், எ-று. ஆல் - அசை.

தடாகதிரங்களில் மணற்பரப்பின்மேல் பூவும் முத்துஞ் சேர்ந்திருப்பதைப் பார்க்கக் கூடியிருக்கையில் ஆண்மக்கள் செய்யாதொரு தவறுகண்டு பிணங்கின பெண்கள் பூக்களையும் முத்துக்களையுங் கழற்றி யெறிந்துபோன படுக்கைபோ லிருந்ததென்பது கருத்து. ஏற்றமுலையார் என்பதற்குத் தகுதியான தனங்களை யுடையார் எனவும், முலைகளைத் தாங்கினவர்கள் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். எக்கலாவது வெள்ளம் ஏறியபோது படிந்தமணல்.

தோற்றும்—தோன்று - பகுதி, இதுதோன்றும் என இயல்பாய் வருவதுமன்றித் தோற்றும் என வலிந்தும் வரும். இப்படியே நினை, ஒளிமுதலிய சிலபகுதிகளும் யாதொரு பொருள் வேற்றுமையு மின்றி, நினைந்தான் நினைத்தான், ஒளிந்தான் ஒளித்தான் என வல்லொற்றும் மெல்லொற்றுமாய் வரும். ஒளித்தான் என்பது பிறவினையுமாம். இப்படி வினைகள் பல வகை யிருப்பதைக் காண்க. (எ)

179. அலர்ந்த மலர்சிந்தி யம்மலர்மேற் கொம்பு
புலர்ந்தசைந்து பூவணைமேற் புல்லிக்— கலந்
தொசிந்த, புல்லென்ற கோலத்துப் பூவைய
ரைப் போன்றதே, அல்லென்ற சோலை யழகு.

179. "The beauty of the dark grove in which the dried branches wave over the full-blown flowers, which

fall from the trees, is like the faded beauty of the exhausted maiden as she lies .... on her bed of flowers."

(இ - ள்.) அலர்ந்த மலர் சிந்தி - மலர்ந்தபூக்கள் உதிர்ந்து கிடக்க, அம் மலர்மேல் - அந்த புட்பங்களின்மேல், கொம்பு - இளங்கிளை, புலர்ந்து - வாடி, அசைந்து - அசைந்து கொண்டிருப்பதினால், அல் என்ற சோலை அழகு - இருள் என்று சொல்லத்தக்க தோப்பின் அழகானது, பூ அணைமேல் - புஷ்ப சயனத்தின்மேல், புல்லி கலந்து - தழுவிப்புணர்ந்து, ஒசிந்த - வாடியசைந்த, புல் என்ற - ஒளிமழுங்கின, கோலத்து - அழகுடைய, பூவையரை போன்றது - பெண்களை ஒத்திருந்தது, எ - று. ஏ - அசை.

சிந்தி, அசைந்து, என்பன சிந்த, அசைய, என்னுஞ் செய வெனெச்சத்தின் திரிபு; அல்லது சிந்தி என்பது சினைவினையாதலின் அசைந்து என்பதைக் கொண்டது எனவும், அசைந்து என்பது [இருத்தலால்] என்னும் வருவிக்கப்பட்ட தொழிற் பெயரைக் கொண்டதெனவும் அறிக. (அ)

180. கொங்கை முகத்தணையக் கூட்டிக் கொடுங்கை
யால், அங்கணைக்க வாய்நெகிழ்ந்த வாம்பற்பூ—
கொங்கவிழ்தேன், வார்க்கின்ற கூந்தன் முகத்
தை மதியென்று, பார்க்கின்ற தென்னலாம் பார்.

180. "Look" said the king "we may say that the full-blown water lilies, which that maiden gathers together in her folded arms, and presses against her breasts, mistake the face of the maiden, whose tresses drip with fragrant honey, for the moon (and therefore blossom.)

(இ - ள்.) கொங்கை முகத்து - தனங்களின் முன்புறத்திலே, அணைய - சேரும்படி, கூட்டி - சேர்த்து, கொடு கையால் - முன்வளைந்த கையினால், அணைக்க - கூட்டிக்கொள்ள, வாய் நெகிழ்ந்த - மலர்ந்த, ஆம்பல் பூ—, கொங்கு அவிழ் - வாசனை வீசப்பெற்ற, தேன் வார்க்கின்ற - தேனை ஊற்றுகின்ற, கூந்தல் - தலைமயிருள்ள பெண்ணின், முகத்தை—, மதி என்று - சந்திரனென்று, பார்க்கின்றது - நினைக்கின்றது, என்னலாம் - என்று சொல்லலாம்; பார்—, எ - று. அங்கு - அசை. (க)

181. கொய்த குவளை கிழித்துக் குறுநுதன்மேல்
எய்தத் தனிவைத்த வேந்திழையாள்—வையத்
தார், உண்ணுக் கடுவிடத்தை யுண்ட வொரு
மூன்று, கண்ணனைப் போன்றனளே காண்.

181. "She, the maiden adorned with pendent jewels, who breaks off the plucked kuvalai, and places it all by itself in her small forehead, resembles the three-eyed Siva who swallowed the rank poison, which no earthly being could swallow."

(இ-ள்.) கொய்த குவளை - பறித்த கருநெய்தற்பூவை, கிழித்து—, குறு நுதல்மேல் - சிறிய நெற்றியின்மேல், எய்த - சேரும்படி, தனி வைத்த - தனியாகவைத்த, ஏந்திழையாள் - பெண், வையத்தார் - உலகத்திலுள்ளோர், உண்ணு - உண்ணுத, கடு விடத்தை - கடுமையான விஷத்தை, உண்ட - பக்ஷித்த, ஒரு மூன்று கண்ணனை - மூன்றுகண்களையுடைய சிவனை, போன்றனள் - ஒத்திருக்கின்றனள், காண்—, எ-று. ஏ-அசை.

ஒரு என்பது மூன்றை விசேடித்து நின்றது, பாஷையின் இயல்பு. வையம்—ஒழிந்தவுலகங்களையுங் கொண்டது [பொதுவியல் எ-ஆம்-சூத்திரம்.] இப்பாட்டிலு மூற்பாட்டிலும் நீர்ப்பூக்கொய்தல் சொல்லியதனுல் நீர்விளையாட்டுச் சொல்லியதாயிற்று. இது மேற்பாடல்களில் விளங்கும். (கo)

182. கொழுநன் கொழுந்தாரை நீர்வீசக் கூசிச்
செழுமுகத்தைத் தாமரைக்கே சேர்த்தாள்—
கெழுமியவக், கோமகற்குத் தானினைந்த குற்
றங்க ளத்தனையும், பூமகட்குச் சொல்லுவாள்
போல்.

182. She who places her blooming face close beside the lotus flower, being ticked by the water which her husband throws at her from the cool stream, appears as if she were confessing to the goddess who resides in that flower, all the evil intentions she meditated against that excellent husband.

(இ-ள்.) கொழுநன் - கணவன், கொழு தாரை நீர் - கொழுமையான வொழுக்குள்ள தண்ணீரை, வீச - (மேலே)

எறிய, கூசி - கூச்சம் அடைந்து, கெழுமிய - பொருந்திய, அகோ மகற்கு - அந்த மேன்மையான புருடனிடத்தில், தான் நினைந்த - தான் எண்ணின, குற்றங்கள் அத்தனையும் - குற்றங்களை யெல்லாம், பூமகட்கு - இலக்குமிக்கு, சொல்லுவாள் போல் - அறிவிப்பாள்போலே, செழு முகத்தை - பொலிவுள்ள முகத்தை, தாமரைக்கே - தாமரையினிடத்தே, சேர்த்தாள்—, எ - று.

போல்—குறிப்புப் பொருளில் வந்தது. (கக)

183. பொய்தற் கமலத்தின் போதிரண்டைக் காதி
ரண்டிற், பெய்து முகமூன்று பெற்றாள்போல்—
எய்த, வருவாளைப் பாரென்றான் மாற்றாரை
வென்று, செருவாளைப் பார்த்துவக்குஞ் சேய்.

183. The king who destroyed his enemies, and joyfully regarded the victorious weapon in his hand, exclaimed "Look at that maiden who is coming before us, and who in play has placed two lotus flowers ou both her ears, looking as if she had three faces."

(இ - ள்.) மாற்றாரை வென்று - பகைவரைச் செயித்து, செரு வாளை பார்த்து - சண்டைசெய்யும் வாளாயுதத்தைப் பார்த்து, உவக்கும் - மகிழ்கின்ற, சேய் - ராஜகுமாரன், [நளன்,] பொய்தல் - விளையாட்டில், கமலத்தின் போது இரண்டை - இரண்டு தாமரை மலர்களை, காது இரண்டில் - இரண்டு காதுகளின்மேல், பெய்து - தரித்து, மூன்று முகம் பெற்றாள்போல் - மூன்று முகங்களை யடைந்தவளைப் போலே, எய்த - (நம்மைச்) சேர, வருவாளை - வருகின்ற பெண்ணை, பார் என்றான்—, எ - று.

உவக்கும்—உவ - பகுதி, இப்பொருள்கொண்ட உக என்கிற பகுதியுமுண்டு; உகந்தான் முதலிய உதாரணம். (கஉ)

184. பொன்னுடைய வாசப் பொகுட்டு மலரலையத்
தன்னுடனே மூழ்கித் தனித்தெழுந்த—மின்னு
டைய, பூணு டிருமுகத்தைப் புண்டரிக மென்
றயிர்த்துக், காணு தயர்வானைக் காண்.

184. Look at that man who, bathing with his wife, so as to agitate the flowers filled with golden-hued filaments and fragrant seeds, on seeing the pure face of her, adorned with bright jewels, who rose first (out of the water) and mistaking it for a lotus flower, is quite perplexed.

(இ - ள்.) பொன் உடைய - பொன்போன்ற மகரந்தப் பொடிகளைச் (சுற்றிலும்) உடைய, வாசம் - வாசனையுள்ள, பொகுட்டு - கொட்டையையுடைய, மலர் - தாமரைமலர்கள், அலைய - அலையும்படி, தன்னுடனே மூழ்கி - தன்னோடு கூடவே நீரில் அமிழ்ந்து, தனித்து - தனியாக, எழுந்த - (நீரினின்றும்) எழுந்த, மின்னுடைய - காந்தியுள்ள, பூணாள் - ஆபரண மணிந்த பெண்ணின், திரு முகத்தை - அழகுள்ள முகத்தை, புண்டரிகம் என்று - தாமரைப்பூ வென்று, அயிர்த்து - சந்தேகித்து, காணாது - அவளைக்காணாமல், அயர்வானை - வருந்துகின்றவனை, காண் - பார், எ - று.

பொன் இலக்குமி யெனவுங் கொள்ளலாம். (கரு)

185. சிறுக்கின்ற வாண்முகமுஞ் செங்காந்தட் கை
யான், முறுக்குநெடு மூரிக் குழலும் - குறிக்கின்,
கரும்பாம்பு வெண்மதியைக் கைக்கொண்ட
காட்சி, அரும்பாம் பணைமுலையா யாம்.

185. O thou whose full-developed breasts are like buds! If we compare that small bright face, and those long beautiful tresses, which are twisted with those hands which resemble red kuvali-flowers they are like the pale moon which is seized by the sable-hued serpant (Raghu.)

(இ - ள்.) அரும்பு ஆம் - அரும்புகின்றனவாகிய, பணை முலையாய் - பருத்த முலையையுடையவளே, சிறுக்கின்ற - சுருங்கிவருகின்ற, வாள் முகமும் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையும், செம் காந்தள் கையால் - சிவந்த காந்தட்பூப்போன்ற கையினால், முறுக்கும் - முறுக்கப்பட்ட, நெடு - நீட்சியான, மூரி - பெருமை பொருந்தின, குழலும் - கூந்தலையும், குறிக்கின் - குறித்தால், கரு பாம்பு - இராகுவென்னுங் கருமையான பாம்பு, வெள் மதியை - வெளுமையான சந்திரனை, கைக்கொண்ட காட்சி - கிரகித்த தோற்றம், ஆம் —, எ - று.

மூரி - வளைவு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். குறித்தலாவது ஒருபொருளை மற்றொருபொருளின் தன்மை மிகுதிபற்றி இது அப்பொருளா யிருக்கலாமென்று ஊகித்தல். (கச)

186. சோர்புனலின் மூழ்கி யெழுவாள் சுடர்நுதன்
மேல், வார்குழலை நீக்கி வருந்தோற்றம்-பாராய்,
விரைகொண் டெழுந்தபிறை மேகத் திடையே,
புரைகின்ற தென்னலாம் பொற்பு.

186. "Look! we may say that the appearance of the maiden, who having bathed in the running streamlet, rises up, and brushes aside the long tresses which fall over her bright forehead, is like the beauty of the crescent moon, which, suddenly bursting forth, makes its appearance from among the clouds.

(இ.- ள்.) சோர் புனலில் மூழ்கி - ஓடுகின்ற தண்ணீரில் அமிழ்ந்து, எழுவாள் - எழுகின்ற ஒருபெண், சுடர் நுதல்மேல்- விளக்கமான நெற்றியின்மேல், வார் குழலை - நீட்சியான அளகங்களை, நீக்கி வரும் தோற்றம்-நீக்கி வருகிற சொரூபம், விரைகொண்டு எழுந்த - பிரகாசத்தோடு உதித்த, பிறை - சந்திரப் பிறையே, மேகத்து இடை-மேகத்தின் நடுவிலே, புரைகின்றது என்னல் ஆம் - தோன்றுகின்றதென்று சொல்லும்படியான, பொற்பு - அழகுடைமையை, பாராய் - பார், எ - று. ஏ-அசை.

187. செழுநீல நோக்கெறிப்பச் செங்குவளை கொய்
வாள், முழுநீல மென்றயிர்த்து முன்னர்க்—கழு
நீரைக், கொய்யாது போவாளைக் கோல்வளைக்
குக் காட்டினன், வையாரும் வேற்றடக்கை மன்.

187. The king, who held in his hand a long sharp lance, pointed out to her, who was adorned with beautiful bangles, the maiden the shade of whose bright blue eyes falling on the red Kuvali which she was about to pluck, and who, thinking the flower before her was wholly blue went away without touching it.

(இ - ள்.) வை ஆரும் வேல் - கூர்மைபொருந்தியவேலை, தடம் கை மன் - பெரிய கையிற்கொண்ட அரசன், செழு நீலம் - செழிப்பான நீலநிறத்தை, நோக்கு - பார்வையானது,

எறிப்ப - எறிகிறதினால், செங்குவளை கொய்வாள் - செங்கழு நீர்ப்பூவைப் பறிக்கவந்தவள், முழுநீலம் என்று - முழுதும் நீலமாகிய கருங் குவளைப்பூ என்று, அயிர்த்து - சந்தேகித்து, முன்னர் - எதிரில், கழுநீரை - செங்கழுநீர்ப்பூவை, கொய்யாது போவாளை - கொய்யாமற் போகின்றவளை, கோல்வளைக்கு - தமயந்திக்கு, காட்டினான் - காண்பித்தான், எ - று.

கொய்யுங்கால் தன் கண்ணின் காந்திபட்டுக் கறுத்துத் தோன்றுகிற செங்குவளையைக் கருங்குவளையென்று மயங்கிக் கொய்யாமற் போனாளென்பது கருத்து.

எறிப்ப—எறி - பகுதி, இது ஆயுதமுதலானவைகளை வீசுகிற தென்னும் பொருள்படவந்தால் எறிய என்றாகும். இதுவும் தெளி என்பதைப்போலவே எறிந்தான், எறித்தான் முதலாக வரும். (கஎ)

188. காவி பொருநெடுங்கட் காதலியுங் காதலனும்
வாவியு மாறுங் குடைந்தாடித்—தேவின்
கழியாத சிந்தையுடன் கங்கைநதி யாடி
ஒழியா துறைந்தா ருவந்து.

188. The wife, whose long eyes resembled water lilies, and her husband, having bathed in all the tanks and rivers, and having also in accordance with the unchangeable supplication to the Almighty bathed in the river Gange, lived a joyful and inseparable life.

(இ - ள்.) காவி பொரு நெடு கண் காதலியும் - நீலோற்பலத்தையொத்த நெடுமையான கண்களையுடைய நாயகியும், காதலனும் - நாயகனும், [தமயந்தியும் நளனு மென்றபடி,] வாவியும் ஆறும் - குளங்களையும் நதிகளையும், குடைந்து ஆடி - அலைத்து நீராடி, தேவின் - கடவுளின், கழியாத சிந்தையுடன் - நீங்காத தியானத்தோடு, கங்கை நதி ஆடி - கங்கையாற்றில் ஸ்நானஞ்செய்து, உவந்து - சந்தோஷித்து, ஒழியாது - பிரியாமல், உறைந்தார் - இருந்தார், எ - று.

வாவியும் ஆறும் என்பன வழியிலுள்ளன, கங்கைநதி மாவிந்தத்தின் அருகில் உள்ளது. 'தேவின் கழியாத சிந்தையுடன்' என்றமையின் மற்றநதி முதலியவற்றுள் நீராடியது விளையாட்

டென்றும், கங்கையி லாடியது தெய்வபத்தியினு லென்றும் விளங்கும். இதனால் நளனும் தமயந்தியும் பூக்கொய்தலும் நீர் விளையாட்டுஞ் செய்தாரென்பது விளக்கப்பட்டது.. (௧௭)

189. நறையொழுக வண்டுறையு நன்னகர்வாய் நாங்
கள், உறையு மிளமரக்கா வொக்கும்—இறை
வளைக்கைச், சிற்றிடையாய் பேரல்குற் றேமொ
ழியாய் மென்முறுவற், பொற்றொடியாய் மற்
றிப் பொழில்.

189. "O thou adorned with striped bangles, thou slender waisted one, whose words are as honey! thou softly smiling being, adorned with golden bracelts! This grove before us, resembles the groves of tender trees which we frequently resort to in our good country which is frequented by honey-making bees.

(இ - ள்.) இறை வளை கை - பெருமையான சங்குவளைகள் அணிந்த கைகளுள்ள, சிறு இடையாய்-சிறிய இடையையுடையவளே! பேர் அல்குல் - பரந்த அல்குலுடைய, தே மொழியாய்- மதுரமான வசனமுள்ளவளே! மெல் முறுவல்-இளமையான சிரிப்புள்ள, பொன் தொடியாய் - பொன் வளையல்களுடையவளே ! இப்பொழில் - இந்தத்தோட்டம், நறை ஒழுக - தேன் ஒழுகுதலால், வண்டு உறையும் - வண்டுகள் குடியிருக்கப்பெற்றிருக்கிற, நல் நகர்வாய் - நல்லபட்டணத்தில், நாங்கள் உறையும் - நானும் என்னுடையவரும் வசிக்கிற, இள மரம் கா - இளமரங்களையுடைத்தாயிருக்கிற தோட்டத்தை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கின்றது, எ-று. மற்று - அசை.

இறைவளையென்று எடுத்து வருந்திச் செய்யப்பட்ட வளைகள் எனப்பொருள் கொள்வதும் ஒன்றும். 'நன்னகர்வாய்' என்பது நன்னகரைப் பொருந்திய என்று உரைக்கவுமாம். வண்டுறையும் நாங்கள் உறையும் என்பவற்றை இளமரக்கா என்பதோடு முடிக்க. வாய் என்பதை வினைத்தொகையாக் கொள்ளின் அதையும் அப்பெயரோடே முடிக்க; ஏழனுருபாகக் கொள்ளின் இடைப்பிற வந்ததாகக் கொள்க. [பொதுவியல் ௫ - வது சூத்திரம்] (௧௮)

190\. கன்னியர்தம் வேட்கையே போலுங் களிமழலை
தன்மணிவா யுள்ளே தடுமாற—மன்னவனே
இக்கடிகா நீங்க ளுறையு மிளமரக்கா
ஒக்குமதோ வென்று ளுயிர்த்து.

190\. Her gladdening words stammering in her beautiful mouth like the restrained desire of a virgin, Damayanti heaving a sigh, said " O king ! is this fragrant grove really like the groves of tender trees in which you reside ?"

(இ - ள்.) கன்னியர்தம் - பெண்பிள்ளைகளிடத்துண்டாகிய, வேட்கையே போலும் - ஆசையேபோல் காணப்படுகின்றது; (இவ்வாறு கூறியதற்குக் காரணம் என நினைத்து), களி மழலை- களிக்கத்தக்க மழலைச்சொற்கள், தன் மணி வாயுள்ளே - தனது மாணிக்கம்போன்ற வாயினுள்ளேயே, தடுமாற - தடுமாறிக் கொண்டிருக்க, உயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து, மன்னவனே - அரசனே, இக் கடி கா - இந்த வாசனையுள்ள தோட்டம், நீங்கள் உறையும்-நீயும் உனக்குப் பிரியமானவர்களும் வசிக்கின்ற, இள மரக்கா ஒக்குமதோ - இளமரத்தோப்பை ஒத்ததோ, என்றாள் - என்றுசொன்னாள் (தமயந்தி), எ - று.

இப்பாடலில் இசையெச்சமே வேண்டாது 'கன்னியர்தம் வேட்கையே போலும்' என்பதற்கு கன்னிமாருடைய ஆசையைப்போல் வெளிப்படாமல் உள்ளே நிற்கத்தக்க என்று மழலைக்கு விசேடணமாக்கிப் பொருளுரைப்பது நேர். முற்பாட்டில் அரசன் இப்பொழில் நாங்கள் உறையும் இளமரக்கா ஒக்கும் என்று சொன்னதினால் அரசனுக்குப் பிரியமாய்ப் பொழில் விளையாட்டுக்கு உரியமாதர் பலர் உளர்போலும் என்று நினைத்துத் தமயந்தி மனம் வருந்தி இவ்வாறு குறிப்பாய் உரைத்தனள் என்பது கருத்து. இது மேற்பாட்டில் வெளியாம். (ககூ)

191\. தொண்டைக் கனிவாய் துடிப்பச் சுடர்நுதன்
மேல், வெண்டரள மென்ன வியர்வரும்பக்—
கெண்டைக், கடைசிவப்ப நின்றாள் கழன்மன்
னர் வெள்ளைக், குடைசிவப்ப நின்றான் கொடி.

191\. With her lips, as red as the தொண்டை fruit, quivering wi.h the perspiration dropping like white pearls

from her bright forehead, and with her fish-like eyes inflamed at the corners, stood the daughter of the king Bhima, who reddened (*i. e.* dyed with their blood) the white umbrellas of the monarchs, adorned with ankle ornaments.

(இ - ள்.) கழல் மன்னர் - வீரக்கழலணிந்த அரசர்களுடைய, வெள்ளை குடை—, சிவப்ப - (உதிர வெள்ளத்தினால்) சிவந்து போகும்படி, நின்றான் - நின்றவனாகிய வீமராஜனுடைய, கொடி - மகளாகிய தமயந்தி, தொண்டை கனி வாய் துடிப்ப - கொவ்வைப்பழம்போன்ற உதடுகள் துடிக்கவும், சுடர் நுதல்மேல் - பிரகாசமான நெற்றியில், வெண் தரளம் என்ன - வெண்மையான முத்தைப்போல், வியர்வு அரும்ப - வேர்வை துளிக்கவும், கெண்டை கடை சிவப்ப-கெண்டைபோன்ற கண்களின் கடைகள் சிவந்துபோகும்படியும், நின்றாள்—, எ - று.

சிவப்ப — சிவ - பகுதி, செம்மையின் விகாரமென்னலாம்; இது குச்சாரியைசேர்ந்து சிவக்க எனவும், பகுதி விகாரப்பட்டுச் செய்ய எனவும் வரும். (உ௦)

192. தங்கள் புல்வித் தலையிற் றனித்திருந்த
மங்கை வதன மணியரங்கில்—அங்கண்
வடிவாண்மேற் கால்வளைத்து வார்புருவ மென்
னும், கொடியாடக் கண்டானோர் கூத்து.

192. He (Nala) saw the brows on the face of the maiden who had stood apart on account of the recent quarrel, dance over her beautiful eyes, like the legs of the dancing girl crossing the curved lance in the brilliant assembly.

(இ - ள்.) தங்கள் புலவித்தலையில் - தங்களுக்கு நேரிட்ட ஊடலில், தனித்து இருந்த-ஒன்றியாயிருந்த, மங்கை - தமயந்தியின், வதனம் - முகமாகிய, மணி அரங்கில் - இரத்தின சபையில், அம் கண் வடிவாள் மேல் - அழகிய கண்ணாகிய வடித்த கத்திகளின்மேல், கால் வளைத்து - நுனியைவளைத்து [காலை வளைத்து,] வார் புருவம் என்னும் கொடி - நீண்ட புருவமென்று சொல்லப்பட்ட கொடி [பெண்,] ஓர் கூத்து - ஒருகூத்தை, ஆடக்கண்டான்—, [நளன்,] எ - று.

தமயந்திக்குக் கோபத்தினால் புருவம் வளைந்து துடித்துக் கொண்டிருந்த தென்பது கருத்து. தமயந்தியின் முகத்தை நாட்டிய சாலையாகவும், கண்களைக் கத்திகளாகவும், புருவம் வளைந்து துடிப்பதை அக்கத்திகளின்மேல் கால்களை வளைத்து வைத்துப் பெண்கள் நாட்டியஞ் செய்வதாகவும் சிலேடை யுதவியாக்கொண்டு உருவகப்படுத்தினார். கால் - கொடி என்ப வற்றுட் சிலேடையைக் காண்க. (௨௧)

193. சில்லரிக் கிண்கிணிமென் றெய்வமலர்ச் சீறடி
யைத், தொல்லை மணிமுடிமேற் சூட்டினான்—
வல்லை, முழுநீலக் கோதை முகத்தே மலர்ந்த
செழுநீல மாறுச் சிவப்பு.

193. He placed upon his old gem-studded crown the small tender lotus-like feet (of Damayanti) which were adorned with ankle rings of noisy rattles; and immediately the inflamed eyes which blossomed upon her face, surrounded by dark blue tresses, lost their red hue.

(இ - ள்.) சில் அரி கிண்கிணி - ஒலியையுடைய பருக்கைக ளுள்ள சதங்கைகளை யணிந்த, மெல் தெய்வ மலர் - மெல்லிய தாமரைப்பூப்போன்ற, சீறடியை - சிறிய (அவளுடைய) பாதங் களை, தொல்லை மணி முடிமேல் - பழமையான தன் ரத்தின கிரீடத்தின்மேல், சூட்டினான் - அணிந்தான் (நளன்,) (அதனால்) முழு நீல கோதை - முழுதுங் கறுப்பான தலைமயிரையுடைய தமயந்தியின், முகத்தே - முகத்திலே, செழு நீலம் - செழிப் பான குவளைகள் [கண்களென்றபடி,] வல்லை - சீக்கிரத்தில், சிவப்பு - (கோபத்தினாலுண்டான) சிவந்தநிறம், மாறு - மாறி, மலர்ந்த - மலர்ந்தன, எ - று. (௨௨)

194. அங்கைவேன் மன்ன னகலமெனுஞ் செறுவில்
கொங்கையேர் பூட்டிக் குறுவியர்நீர்—அங்கடைத்
துக், காதல் வரம்பொழுக்கிக் காமப் பயிர்
விளைத்தாள், கோதையரின் மேலான கொம்பு.

194. Damayanti, who excelled all other women in beauty, ploughing with her breasts the field-like chest of the king who possessed beautiful weapons, and watering it with drops of perspiration enclosed by ridges of lust cultivated on it a harvest of concupiscence.

(இ - ள்.) கோதையரின் மேலான கொம்பு - பெண்களுக்கெல்லாம் சிறந்தவளான பூங்கிளைக்கு ஒப்பாகிய தமயந்தி, அம் கை வேல் மன்னன் - அங்கையில் வேலேந்திய நளமகாராஜனுடைய, அகலம் எனும் செறுவில் - மார்பு என்கிற கழனியில், கொங்கை ஏர் பூட்டி - தனங்களாகிய ஏரை நடத்தி, குறு வியர் நீர் - சிறிய வியர்வை நீரை, அங்கு அடைத்து - அவ்விடத்துப்பாய்ச்சி, காதல் வரம்பு - ஆசையாகிய வரம்பை, ஒழுக்கி - சேர்ப்படுத்தி, காமம் பயிர் - காமமாகிய பயிரை, விளைத்தாள் - விளையச்செய்தாள், எ-று.

ஊடல் தீரவே தழுவினாள் என்பது கருத்து. (உரு)

195. வேரி மழைத்துளிக்கு மேகக் கருங்கூந்தல்
காரிகையுந் தானும்போய்க் கண்ணுற்றான் —
மூரித், திரையேற மென்கிடங்கிற் சேலேற
வாளை, கரையேறுங் கங்கைக் கரை.

195. The maiden whose tresses of cloud-like blackness rained honey-drops, together with himself (*i. e.* Nala) went and saw the banks of the Ganges where the rise of the powerful waves impels the shell-fish into the soft hollows, and forces the valai to ascend to the shore.

(இ - ள்.) மூரி திரை - பெருமையான அலைகள், மெல் கிடங்கில் ஏற - மென்மையான அகழியில் ஏறும்போது, சேல் ஏற - கெண்டைமீன்கள் ஏற, வாளை - வாளைமீன்கள், கரை ஏறும் - கரையில் ஏறத்தக்க, கங்கை கரை - கங்கையாற்றங் கரையை (நளன்,) வேரி மழை - தேன்மழையை, துளிக்கும் - சொட்டும்படி செய்கின்ற, மேகம் கரு கூந்தல் - மேகம்போன்ற கரிய கூந்தலையுடைய, காரிகையும் - தமயந்தியும், தானும் —, போய் —, கண்ணுற்றான் - கண்டான், எ - று.

முன் கங்கை நீராடி என்றது கங்கையின் அக்கரையில்; கங்கையின் இக்கரை நகரத்தினருகிலுள்ளது. (உசு)

196. சூதக் கனியூற லூறிற் சுருள்வாழை
கோதி னறுவேற்குங் குப்பியென—மாதரார் [ன்
ஐயுற்று நோக்கு மகன்பொழில்சென் றெய்தினா
வையுற்ற வேற்றானை மன்.

196. The king who possessed armies with bright lances, arrived at the extensive groves where the maidens gaze doubtfully at the tender roll of the plantain leaf into which the juice of the Mango drops, mistaking it for a decanter of honey.

(இ - ள்.) வை உற்ற - கூர்மை பொருந்திய, வேல் தானை - ஆயுதமுள்ள சேனையையுடைய, மன் - நளன், சூதக்கனி ஊறல் ஏற்ற - மாம்பழங்களின் ரசத்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற, சுருள் வாழை - சுருளாயிருக்கிற வாழைக்குருத்துகளை, கோது இல் நறவு ஏற்கும் - குற்றமற்ற மதுவை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற, குப்பி என - குப்பிகளென்று, மாதரார் - ஸ்திரீகள், ஐயுற்று நோக்கும் - சந்தேகப்பட்டுப் பார்க்கின்ற, அகல் பொழில் - பெரியசோலையை, சென்று எய்தினன் - போய்ப் பொருந்தினன், எ - று.

குப்பியாவது ஓர்வகைக் கிண்ணம். . (௨௫)

197. வான்றோய நீண்டுயர்ந்த மாடக் கொடிநுடங்கத்
தான்றோன்று மற்றித் தடம்பதிதான்—வான்
றோன்றி, வில்விளக்கே பூக்கும் விதர்ப்பனா
டாளுடையான், நல்விளக்கே யெங்க ணகர்.

197. "O bright looking daughter of the king of Vidarpa, the glittering lights of which cast their rays up to the heavens! the extensive city before us, in which you see the flags waving on the terrace which reach as high up as the sky, is our capital."

(இ - ள்.) வான் தோன்றி - வானத்தில் காணப்பட்டு, வில் விளக்கே பூக்கும் - இரத்தின காந்திகளாகிய விளக்குகளே பூத்திருக்கப்பெற்ற, விதர்ப்ப நாடு - விதர்ப்ப தேசத்தை, ஆளுடையான் - ஆளுகின்றவனாகிய பீமராஜாவினுடைய, தன் டாகிய, நல் விளக்கே - நல்ல விளக்குப்போன்ற பெண்ணே, வான் தோய - வானத்திற் படியும்படி, நீண்டு - நீட்சியாகி, உயர்ந்த - மேலோங்கியிருக்கிற, மாடம் கொடி - மாளிகைகளின் கொடிச் சீலைகள், நுடங்க - அசைந்தாடும்படி, தோன்றும் - காணப்படுகின்ற, இத் தடம் பதிதான் - இந்தப் பெரிய இடந்தான், எங்கள் நகர் - எங்களுடைய பட்டணம் (என்று தமயந்திக்கு அரசன் உரைத்தான்,) எ - று. தான் - மற்று - அசைகள்.

வில் - இந்திரவில்லெனக்கொண்டு அதுபோல் பலநிறமான விளக்கென்னவுமாம். விளக்கு கூட்டின் காந்தியாலேனும் சுவர்களின் காந்திகளாலேனும் பலவண்ணமாம். வில் உமிழும் விளக்கெனல் சிறப்பில்லை. மாடங்கள் மிகவுயர்ந்திருப்பதுபற்றி வான்றோன்றி யென்றது ; பூத்திருப்பவை நக்ஷத்திரங்களென மயங்கவேண்டாம், விளக்குகள்தாம் என ஏகாரங் கூறினது, (உகூ)

198. பொய்கையும் வாசப் பொழிலு மெழிலருவிச்
செய்குன்று மாறுந் திரிந்தாடித்—தையலுடன்,
ஆறிரண்டாண் டெல்லை கழித்தா னடையல
ராக், கூறிரண்டாக் கொல்யானைக் கோ.

198. The king who possessed the killing elephants which ripped up ioto two parts the bodies of his enemies, spent twelve years with his wife in rambling about among the large tanks, the fragrant groves, the beautiful waterfalls, and the artificial hills.

(இ - ள்.) அடையலரை - சத்துருக்களை, கூறு இரண்டு - இரண்டு துண்டாக, கொல் - கொல்லுகின்ற, யானை - யானையையுடைய, கோ - நளமகாராஜன், தையலுடன் - தமயந்தியுடனே, பொய்கையும் - தடாகங்களும், வாசம் பொழிலும் - பரிமளமுள்ள தோட்டங்களும், எழில் அருவி - அழகுள்ள அருவிகள் பொருந்தின, செய் குன்றும் - கற்பித்த மலைகளும், ஆறும் - நதிகளும், திரிந்து - சஞ்சரித்து, ஆடி - நீராடி அல்லது விளையாடி, ஆறு இரண்டு - பன்னிரண்டாகிய, ஆண்டு எல்லை - வருஷகாலத்தை, கழித்தான் - போக்கினன், எ - று.

கூறிரண்டாக் கொல் என்றது வீரத்தின் மேன்மையைக் குறிக்கின்றது. (உஎ)

199. கோல நிறம்விளர்ப்பக் கொங்கை முகங்கருக
நீல நிறமயிர்க்கா னின்றெறிப்ப—நாலென்னத்
தோன்றாத நுண்மருங்கு றோன்றச் சுரிகுழ
லாள், ஈன்றாள் குழவி யிரண்டு.

199. The beautiful color of her body turning pale, the surface of her breasts assuming a dark hue, the roots of

her hair shining with a bluish gloss upon her head, and her slender waists which before were as invisible as thread, now swelling on the sight, she who possessed curly ringlets was delivered of twins.

(இ - ள்.) [இவ்வளவு காலத்துக்குப்பின்] கோல நிறம் விளர்ப்ப - அழகியநிறமானது வெளுத்துப்போகவும், கொங்கை முகம் கருக - முலைக்காம்புகள் கறுத்துப்போகவும், மயிர்கால் - மயிரின் ஒழுங்கு, நீல நிறம் எறிப்ப - நீலவர்ணத்தை வீசவும், நூல் என்ன - பஞ்சுநூல்போல், தோன்றாத - காணப்படாத, நுண் மருங்குல் - நுட்பமான இடையானது, தோன்ற - வெளிப்படக் காணும்படியாகவும் (கருவாய்த்திருந்து,) சுரி குழலாள் - வளைந்த அளகபாரத்தை யுடைய தமயந்தி, இரண்டு குழவி - இரண்டு குழந்தைகளை, ஈன்றாள் - பெற்றாள், ஏ - று. நின்று - அசை.

நிறம்விளர்ப்பக் கொங்கை முகங்கருக மயிர்க்கால் நீலநிற மெறிப்ப நூலென்னத் தோன்றாத நுண்மருங்குல் தோன்ற, நின்று - இருந்து, எனவுங்கூட்டுக. இதனால் கருவாய்த்திருந்து என்பது அமையும், இவையெல்லாம் கருக்குறியாதலின். (உஅ)

200. ஆண்டிரண்டா றெல்லை, யளவுந் திரிந்தேயும்,
காண்டகைய வெங்கலியுங் காண்கிலான்—நீண்
டபுகழ்ச், செங்நெறியாற் பார்காத்த செங்கோ
னிலவேந்தன், தன்னெறியால் வேறோர் தவறு.

200. The cruel Kali, having closely pursued Nala in all his ways even for a space of twelve years, was unable to find a fault in the renowned and unstraying paths of the king, who ruled the earth with au upright sceptre.

(இ - ள்.) காண் தகைய - காணுந்திறனுள்ள, வெம் கலியும் - உக்கிரனான கலிபுருடனும், இரண்டு ஆறு ஆண்டு எல்லை அளவும் - பன்னிரண்டு வருஷமாகிய அளவையுடைய காலமெல்லாம், திரிந்தேயும் - (அவன் சென்றவிடத்தி லெல்லாம்) திரிந்து கொண்டிருந்தும், நீண்ட புகழ் செம் நெறியால் - வளர்ந்த புகழ்பெற்ற செவ்வையான ஒழுக்கத்தினும், பார் காத்த - பூமியைக் காப்பாற்றின, செங்கோல் - செங்கோலையுடைய, நில வேந்தன் - நளமகாராஜனுடைய, நெறியால் - கிரமத்தினால்,

வேறு ஓர் தவறு - நன்மைக்கு வேறாகிய ஓர் குற்றத்தையும், காண்கிலான் - காணமாட்டாமற்போனான், எ-று. தன்-அசை.

எல்லையளவும் என்னுமிடத்து உம்மை அக்காலத்தின் ஒவ்வொருகணமும் விடாமல் என்னும் பொருளைத் தருதலால் முற்றும்மை. மற்றிரண்டும் சிறப்பும்மை. செங்கோல் நிலைவேந்தன் - செங்கோலுக்கு நிலமாகிய வேந்தன் எனவும் பொருள்படும். திரிந்தே என்னுமிடத்து ஏகாரம் - அசை, தேற்றம் என்னவுமாம். வேறோர் தவறு—இனிக்காட்டப்படும் தவறு தவிர மற்றொன்று என்று பொருள் கொள்ளவுந்தகும். தவறு—முதனிலைத் தொழிற்பெயர். (௨௧)

201. சந்திசெயத் தாள்விளக்கத் தாளின்மறுத் தான்
கண்டு, புந்தி மகிழப் புகுந்துகலி — சிந்தை
யெல்லாம், தன்வயமே யாக்கித் தமைய னுட
னிருந்தான், பொன்னசல மார்பற் புகைந்து.

201. When Nala was performing his evening ablutions of washing his feet Kali seeing a dry spot, where the water had not touched the filth, became angry with Nala, whose breast resembled the golden mountain (Meru), and entering into him, with an exulting mind, became master of his dispositions, and then joined himself to his friend Putcaran.

(இ - ள்.) [இப்படி இருக்கையில் ஒருகால்] சந்தி செய - சந்தியாவந்தனஞ் செய்யும்பொருட்டு, தாள் விளக்க - பாதத்தைச் சுத்திசெய்யும்போது, தாளில் - பாதத்தில். மறு - அழுக்கை, கண்டு—, புந்தி மகிழ் - மனங்களிக்க, புகுந்து - (அரசனிடத்தில்) பிரவேசித்து, கலி - கலியானவன், சிந்தையெல்லாம் - (அரசனுடைய) புத்தியையெல்லாம், தன் வயமே ஆக்கி - தன் சுவாதீனத்தி லிருக்கச்செய்து, பொன் அசலம் மார்பன் - பொன்மலையோடு ஒத்த மார்பையுடைய நளனை, புகைந்து - கோபித்து, தமையனுடன் - நளனுக்குத் தமையன் முறை கொண்டவனாய் ஓர் சிற்றரசுள்ளவனா யிருந்த புஷ்கரன் என்பவனோடு, இருந்தான் - அவனுக்குச் சகாயஞ் செய்யும்படி இருந்தான், எ-று. தான் - அசை.

"இயல்பின் விகாரமும்" என்கிற [உருபுபுணரியல் கசு - ம்] சூத்திரத்தினால் மார்பன் என்னும் உயர்திணைப்பெயர் ஈறு திரிந்தது. பொன்னசலம் - மேருமலை. செய—இது பயனைக் குறித்தமையால் எதிர்காலத்தது. விளக்க—இது பின்வினைக்குக் காலக்குறியானதினால் நிகழ்காலத்தது. (ஙo)

202. நாராய ணாய நமவென் றவனடியிற், சேராரை
வெந்துயரஞ் சேர்ந்தாற்போல் — பாராளும்,
கொற்றவனைப் பார்மடந்தை கோமானை வாய்
மைநெறி, கற்றவனைச் சேர்ந்தான் கலி.

202. Just as great evil will happen to those who do not approach Vishnu in adoration, so Kali entered into Nala who ruled the earth, who resembled Vishnu the husband of the goddess of the earth. and who was a follower of truth.

(இ - ள்.) நாராயணாய நம என்று - நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம் என்கிற பொருளுள்ள மந்திரத்தைச்சொல்லி, அவன் அடியில் சேராரை - அந்தக்கடவுளின் பாதங்களிற் சேராதவர்களை, வெம் துயரம் சேர்ந்தாற்போல் - உக்கிரமான சம்சார துக்கஞ் சேர்வதுபோல், பார் ஆளும் கொற்றவனை - பூமியை ஆளும்படியான வல்லமையுள்ளவனும், பார் மடந்தை கோமானை - பூதேவியின் கணவனாகிய திருமால்போன்றவனும், வாய்மைநெறி கற்றவனை - சத்தியமாகிய தருமவழிகளைக் கற்றவனுமாகிய நளனை, கலி - கலிபுருடன், சேர்ந்தான்—, எ-று.

பார்மடந்தை - உரோகிணி நட்சத்திரமாகிய பெண் என்று கொண்டு சந்திரனைப்போன்றவன் என்றும் உரைக்கலாம். பார்மடந்தை கோமான்—உவமையாகுபெயர். நாராயணாய நம என்பதின் விசேடப்பொருள்களை வைஷ்ணவநூல்களிற் பரக்கக்காணலாம். கொற்றவனை, கோமானை, கற்றவனை, என்பன ஒருபொருளை நாடிவந்த பெயர்களாதலின் "ஒருபொருண்மேற் பல" என்ற [பொதுவியலின் சக-ம்] சூத்திரத்தினால் ஒரு வினைகொண்டு முடிந்தன. (ஙக)

[புட்கரனென்கிறவனோடு கலி இவ்வாறு சொல்லினான்.]

203. நன்னெறியில் சூதா னளனைக் களவியற்றத்,
தன்னரசுவாங்கித் தருகின்றேன் - மன்னவனே

போதுவா வென்னுடனே யென்றான் புலைநரகுக்
கேதுவாய் நின்றா னெடுத்து.

203. Kali, who was a fit person for the depths of Hell, addressing Putcaran, said :—"O king, come with me, and gamble at dice with Nala, and by deceitful means I shall cause you to win his kingdom.

— (இ - ள்.) புலை நரகுக்கு - நீசமாகிய நரகத்துக்கு, ஏதுவாய் நின்றான் - காரணமாக நின்ற கலி, நல் நெறி இல் - நல்வழியில்லாத, சூதால் - சூதாட்டத்தினால், களனை —, களவு இயற்றி-வஞ்சனைசெய்து, தன் அரசு - அவனுடைய இராச்சியத்தை, வாங்கி தருகின்றேன் - பறித்துக் கொடுக்கின்றேன், மன்னவனே - அரசனே, என்னுடனே போதுவாய் - என்னோடுவா, என்றான் எடுத்து - என்று எடுத்துச் சொன்னான், எ-று.

. இல் சூது — (மெய்யீறு - ௩௦) சூத்திரத்தினால் இயல்பாயிற்று. தருகின்றேன் — தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் நிகழ்காலமாயிற்று (பொது - சூ - ௩௩.) (௩௨)

204. புன்னை நறுமலரின் பூந்தா திடை யொதுங்குங்,
கன்னி யிளமேதிக் காற்குளம்பு—பொன்னு
ரைத்த, கல்லேய்க்கு நாடன் கவறாடப் போயி
னான், கொல்லேற்றின் மேலேறிக் கொண்டு.

204. Putcaran, who ruled the kingdom where the hoofs of the young buffaloes, as they tread on the pollen which falls from the beautiful flowers of the Punnai tree, resemble the stone on which gold is tested, mounted a furious bull and went to play at dice (with Nala).

(இ - ள்.) புன்னை நறு மலரின் - புன்னைமரத்தின் வாசனை பொருந்திய புட்பங்களினுடைய, பூந்தாது இடை - அழகிய மகரந்தப் பொடிகளினடுவே, ஒதுங்கும் - ஒதுங்கிப்போகின்ற, கன்னி - அழகான, இள மேதி - இளமையான எருமைகளின், கால் குளம்பு - பாதங்களின் குளம்புகள், பொன் உரைத்த - பொன்னை யுரைக்கப்பெற்ற, கல் ஏய்க்கும் - உரைகல்லை ஒத்திருக்கின்ற, நாடன் - நாட்டை யுடையவனாகிய புட்கரன், கொல் ஏற்றின் மேல் - கொல்லுந்திறமுள்ள எருதின்மேல்,

ஏறிக்கொண்டு—, கவறு ஆட - சொக்கட்டாடுட, போயினன்- போனான், எ - று.

கடற்கரையில் அவன் ஒரு சிற்றரசனுகையால் புன்னைநாடன் என்றார். கலியே யெருதாக வந்தானென்று பாரதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கன்னி இள என்பவைகளை ஒருபொருட் பன்மொழியாக்கொண்டு முரைக்கலாம்.

கன்னி—இளமை அழகுகளை யுணர்த்துமாயின் உரிச்சொல். பெண் முதலியவைகளை யுணர்த்தும்போது பெயர்ச்சொல். ()

205\. வெங்கட் சினவிடையின் மேலேறிக் காலேறிக்,
கங்கைத் திரைநீர் கரையேறிச்—செங்கதிர்ப்
பைம், பொன்னொழியப் போதும் புறம்பணை
சூழ் நன்னாடு, பின்னொழியப் போந்தான்
பெயர்ந்து.

205\. Putcaran, mounted on the fiery-eyed bull, left behind him his beautiful country which is surrounded by fields covered over with the bright gold cast upon them by the overflowing of the sluices, which are filled with the waters of the Ganges.

(இ - ள்.) வெம் கண் - உக்கிரமான கண்களையும், சினம் - கோபத்தையுமுடைய, விடையின்மேல் ஏறி - எருதின்மேலே ஏறி, கங்கை திரை நீர் - கங்காநதியின் அலைகளின் தண்ணீரானது, கால் ஏறி - வாய்க்கால்களில் ஏறி, கரை ஏறி - கரை புரண்டு, செம் கதிர் - சிவந்த காந்தியுள்ள, பைம்பொன் ஒழிய- பசும் பொன் தவிர, போதும் - ஓடுகின்ற, புறம் பணை சூழ் நல் நாடு - புறத்து வயல்கள் சூழ்ந்த நல்ல தேசமானது, பின் ஒழிய - பின்புறமா நீக்கியிருக்கும்படி, பெயர்ந்து - புறப்பட்டு, போந்தான் - போனான், எ - று.

காலேறி - காற்றுவீசுவதினால் என்றுமாம். செங்கதிர்ப் பைம்பொன் - பசும்பொன்போன்ற செவ்விய நெற்கதிர்கள் அல்லது செவ்விய நெற்கதிர்களாகிய பசும்பொன், நெற்கதிர்கள் தவிர மற்றையவைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு போகின்ற வெள்ளமென்பது கருத்து.

புட்கரன் தன் பட்டணம்விட்டுச் சென்றானென்று முன் சொன்னதையே வேறுவகையிற் சொல்லினர். இவ்வாறு கூறுவதும் ஒருவகைக் கவிநெறி. நன்னாடுபின்னொழிய என்பதற்கு, பிற்காலத்தில் தன் ராச்சியந் தன்னைவிட்டு நீங்கும்படி எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்; கடையில் அவனுடைய நாட்டையும் நளன் வெல்வதனாலென அறிக. (கூச)

206. அடற்கதிர்வேன் மன்ன னவனேற்றின் முன்போய், எடுத்தகொடி யென்னகொடி யென்ன - மிடற்சூது, வெல்லுங் கொடியென்றான் வெங் கலியா லங்கவன்மேல், செல்லுங் கொடியோன் றெரிந்து.

206. Nala, who possessed the victorious lance, confronting his bull, asked, "What flag is that which you carry?" The wicked Putcaran, who went against him at the instigation of the cruel Kali, replied: "This is the flag which conquers in the difficult game at dice."

(இ - ள்.) அடல் கதிர் வேல் மன்னன் - கொல்லும் திறமையுள்ள காந்திபொருந்திய வேலையுடைய நளமகாராஜன், அவன் - அந்தப் புட்கரனுடைய, ஏற்றின் முன் போய் - எருதின் எதிர் சென்று, எடுத்த கொடி - நீ எடுத்த துவசமானது, என்ன கொடி என்ன - என்ன துவசம் என்றுவினவ, வெம் கலியால் - உக்கிரமான கலிபுருடனால், அங்கு - அவ்விடத்தில், அவன் மேல் செல்லும - அந்த நளன்மேலே செல்லுகின்ற, கொடியோன் - கொடுங்குணமுள்ள புட்கரன், தெரிந்து - (நளன் கருத்தை) அறிந்து, மிடல் சூது வெல்லும் கொடி - பலமான சூதாட்டத்திற் பிறரைச் செயிக்குங் குறியான துவசம், என்றான் —, எ - று.

நளன் கருத்தாவ்து, சூதாட்டத்தில் பிரியமுடைமை. (கூரு)

207. என்றோ ரிதுவாயின் மெய்ம்மையே யெம்மோடு, வான்றோய் மற்றெங்கின் வான்றேறல் — தான்றேக்கி, மீதாடி வாளைவயல் வீழ்ந்துழக்கு நன்னாடன், சூதாட வென்றான் றுணிந்து.

207. Nala, who possessed the good country in which the valai fish leaping into the toddy on the high Cocoanut trees, so as to make it fill over; and then after bathing in it falls down again, disturbing the fields, addressing Putcaran, said: "If you are willing to play at dice, let us play."

(இ - ள்.) வான் தோய் - வானத்திற் படிந்திருக்கின்ற, மடல் தெங்கின் - மடல்களையுடைய தென்னைமரங்களினது, வான் தேறல் - அதிகமான கள்ளை, தேக்கி - தேங்கச்செய்து, மீது ஆடி - அதன்மேல் வீழ்ந்து குளித்து, வயல் வீழ்ந்து—, வாளை - வாளைமீன்கள், உழக்கும் - (பயிரை) அலைக்கின்ற, நல் நாடன் - நல்ல நாட்டையுடைய நளன், துணிந்து - நிச்சயித்து, இது மெய்ம்மையே ஆயின் - நீ இப்படிச்சொல்வது மெய்யேயானால், ஏன்றோம் - ஏற்றுக்கொண்டோம் [அங்கீகரித்தோம் என்றபடி], எம்மோடு சூது ஆட - நம்மோடு சூதினை ஆடக் கடவாய், என்றான்—, எ - று.

ஆடுக என்றது ஆட என மருவியது; அல்லது அகரவிகுதியும் வியங்கோளுக்கு வருமெனக்கொள்க. தான் - அசை. ஏன்றோம்—ஏல் - பகுதி, இது லகரம் றகரமாகி ஏற்றோம், என வருவதுமன்றி மெலிந்து இப்படியும் வரும். (௩௬)

208. காதல் கவறுடல் கள்ளுண்டல் பொய்ம்மொழி
தல், ஈதன் மறுத்த லிவைகண்டாய்—போதில்
சினையாமை வைகுந் திருநாடா செம்மை
நினையாமை பூண்டார் நெறி.

208. "O king of the beautiful country, in which the pregnant turtles abide in flowers! The characteristics of the unvirtuous are, excessive lust, gambling, drinking, lying, and preventing of the exercise of charity.

(இ - ள்.) [அப்போது மந்திரி முதலானோர் சொல்லுகின்றனர்.] போதில் - தாமரை முதலிய பூவில், சினை ஆமை வைகும் - கருவுற்ற ஆமைகள் வாசஞ்செய்கிற, திரு நாடா - சிறப்பான நாட்டையுடையவனே, காதல் - (பெண்மேல் விசேஷ) மோகம், கவறு ஆடல் - சூதாடுதல், கள் உண்டல் - மதுபானஞ் செய்தல், பொய் மொழிதல் - பொய் சொல்லுதல், ஈதல் மறுத்தல் - (பிறர்) கொடுப்பதைத் தடுத்தல், இவை - ஆகிய இக்காரி

யங்கள், செம்மை நினையாமை - தருமத்தைச் சிந்தியாமையை, பூண்டார் - அடைந்தவர்களுடைய, நெறி - ஒழுக்கமாம், கண்டாய்—, எ - று.

இங்கு செவ்வெண்ணின்தொகை விகாரத்தால் தொக்கது. சினையாமை - ஆமைக்குட்டிகள் என்னலுமாம். (ருஎ)

209. அறத்தைவேர் கல்லு மருநகரிற் சேர்க்கும்
திறத்தையே கொண்டருளைத் தேய்க்கும்—
மறத்தையே, பூண்டுவிரோ தஞ்செய்யும் பொய்
ச்சூதை மிக்கோர்கள், தீண்டுவரோ வென்றார்
தெரிந்து.

209. As gambling (at dice) uproots virtue, sends people to the worst of Hells, begets a hard heart, prevents mercy, and causes anger to beget enmity, will the great indulge themselves in deceitful dice?" Thus spake the prince's ministers after deliberation.

(இ - ள்.) [சூது] அறத்தை - தருமத்தை, வேர் - வேரிலே, கல்லும் - பெயர்க்கும், அரு நரகில் - அருமையான நரகத்தில், சேர்க்கும் - சேரச்செய்யும், திறத்தையே கொண்டு - வலிமையையே பிரதானமாகவைத்துக்கொண்டு, அருளை-இரக்கத்தை, தேய்க்கும் - நாசப்படுத்தும், மறத்தையே - கோபத்தையே, பூண்டு - அடைந்து, விரோதம் செய்யும் - பகையை யுண்டாக்கும், பொய் சூதை - (இப்படிப்பட்ட) வீணான சூதை, மிக்கோர்கள் - மேலானவர், தெரிந்து - அறிந்து, தீண்டுவரோ- தொடுவார்களோ, என்றார் - என்று சொன்னார்கள், எ - று.

கல்லும் என்பது முதலியவற்றைப் பெயரெச்சமாகக் கொண்டு சூதுக்கு விசேடணமாக்கி ஒரு முடிபா வுரைக்கலுமாயினும் கருதியது அப்பிரதானம் ஆகும் என்பது பற்றி இங்ஙனம் உரைத்தவேதனை அறிக. (ருஅ)

210. உருவழிக்கு முன்மை யுயர்வழிக்கும் வண்மைத்
திருவழிக்கு மானஞ் சிதைக்கும்—மருவும்
ஒருவரோ டன்பழிக்கு மொன்றல்ல சூது
பொருவரோ தக்கோர் புரிந்து.

210. Gambling destroys brightness, overthrows the greatness arising from truth, wastes the wealth that may

be given in charity, destroys every noble quality and prevents the love of friends. The evils arising from gambling are not a few. Will the great therefore, gamble at dice?

(இ - ள்.) [சூது] உரு அழிக்கும் - பொலிவைக் கெடுக்கும், உண்மை உயர்வு அழிக்கும் - சத்தியத்தின் மேன்மையைப் போக்கும், வண்மை திரு - ஈகைச்செல்வத்தை, அழிக்கும்—, மானம் சிதைக்கும் - கவுரவத்தை அழிக்கும், மருவும் ஒருவரோடு - சிநேகிக்கும் ஒருவருடனே, அன்பு - பிரியத்தை, அழிக்கும்—, ஒன்று அல்ல - (சூதால் வருங்கேடு) ஒன்றேயன்று, (இப்படிப்பட்ட பலவுமாம் ஆதலால்,) தக்கோர் - யோக்கியர், சூது - சூதை, புரிந்து - விரும்பி, பொருவரோ - ஆடுவார்களோ [ஆடமாட்டார்கள்,] எ - று.

பொருதல் - யுத்தஞ்செய்தல். சூதாட்டமும் அப்படிப்பட்டதாதலால் பொருவரோ என்றார். திருவழிக்கும் என்பதில் வழிக்கும் எனப்பிரித்து வழித்துப்போடும் என்றும் உரைக்கலாம். (கூ)

211. ஆயம் பிடித்தாரு மல்லற் பொதுமகளிர்
நேயம்பிடித்தாரு நெஞ்சிடையே—மாயம்
பிடித்தாரின் வேறல்ல ரென்றுரைப்ப தன்றே
வடித்தாரின் னூலோர் வழக்கு.

211. What do those say who are learned in the Shastras written by studious and clear rishis? Do they not say that gamblers at dice and those who place their affections in ruinous harlots, are those only who have deceitful in their minds?

(இ - ள்.) ஆயம் பிடித்தாரும் - பாச்சிகையை கைக்கொண்டவர்களும், அல்லல் - துன்பமுள்ள, பொது மகளிர் நேயம் - வேசிகளுடைய சிநேகத்தை, பிடித்தாரும்—, நெஞ்சிடை - மனதில், மாயம் - வஞ்சனையை, பிடித்தாரின் - கொண்டவர்களைக் காட்டிலும், வேறு அல்லர் வேறாகமாட்டார், என்று உரைப்பது அன்றே - என்று சொல்லுகிற தல்லவா, வடித்தார் - தீமை நீக்கி நன்மையெடுத்த முனிவர்களுடைய, இன் - இனிமையான, நூலோர் - சாஸ்திரங்களைக் கற்றவர்க

ளது, வழக்கு - விவகாரம் [பேச்சு என்கிறபடி,] எ - று. ஏ - அசை.

மனதில் வஞ்சனையுள்ளவர் பிறரை மோசம்போக்கி அவர் பொருளைக் கவர்வது முதலிய பாதகஞ் செய்ய உடன்படுவா ராதலின் அவரில் வேறல்லர் என்றார். (௬௦)

212. தீது வருக நலம்வருக சிந்தையாற்
சூது பொரவிசைந்து சொல்லினேம்—யாதும்
விலக்கலிர்நீ ரென்றான் வராலேற மேதி
கலக்கலைநீர் நாடன் கனன்று.

212. Nala, who possessed the country filled with the rippling water which is disturbed by the buffaloes, as they come against the *Veral* fish, answered and said :—“ I care not if good or ill comes of dice I have of my own will consented to play. Do not prevent me.”

(இ - ள்.) [இவ்வாறு மந்திரி முதலியோர் சொல்லியதைக் கேட்டு,] வரால் ஏற - வரால் மீன்கள் ஏறுவதினால், மேதி - எருமைகள், கலக்கு - கலக்குகின்ற, அலை - அலைகின்ற, நீர் - நீரை யுடைத்தான, நாடன் - நிடதநாட்டை யுடைய நளன், கனன்று - கோபித்து, தீது வருக - தீமைவரட்டும், நலம் வருக - நன்மை வரட்டும், சிந்தையால் - மனதினால், சூது பொர - சூது ஆடுகிறதற்கு, இசைந்து - ஒத்துக்கொண்டு, சொல்லினேம் - (பிறனுக்குச்) சொல்லினேம், நீர் - நீங்கள், யாதும் - எதையும், விலக்கலிர் - தடுக்காதேயுங்கள், என்றான்—, எ - று.

சொன்னபேச்சைத் தவிர்த்தல் கூடாதென எண்ணி இங்ஙன முரைத்தா னென்றபடி. விலக்கலிர்—எதிர்மறை யேவற் பன்மை வினைமுற்று. விலக்கு - பகுதி, அல் (எதிர்மறைப்பண்படி) - இடைநிலை, இர் - விகுதி. (௬௧)

213. நிறையில் கவறாட் டினிநினைந்தாயாகில்
திரையிற் கதிர்முத்தஞ் சிந்தும்—துறையில்
கரும்பொடியார் மள்ளர் கடாவடிக்கு நாடா
பெரும்பழியா மென்றானிப் போது.

213. Putcaran, addressing Nala, said:—"O Nala, who possesse'st the country in which the ploughmen drive, with broken pieces of sugarcane, the buffaloes on the river bank, on which lie scattered priceless brilliant pearls! If you have agreed to play at this wicked game of dice what is to be your wager ?

(இ - ள்.) [இப்படி நளன் துணிந்திருக்கையில் அவனைநோக்கிப் புட்கரன்,] நிறை இல் - விலையில்லாத, கதிர் முத்தம் - ஒளியுள்ள முத்துக்களை, சிந்தும் - உதிர்க்கிற, துறையில் - நீர்த்துறைகளில், கரும்பு ஒடியா - கருப்பங்கழியை யொடித்து, மள்ளர் - திண்ணியர், கடா - எருமைக்கடாக்களை, அடிக்கும் - அடித்து ஓட்டுகிற, நாடா - நாடுடையவனே, நிறையில் - சற்குணமில்லாத, கவறு ஆடல் - சொக்கட்டானாட்டத்தை, நீ—, நினைந்தாயாகில் - மனங்கொண்டிருந்தால், இப்போது—, பொரும்படி - சூது ஆடும்படியான, (பணயம்) யாது என்றான் - எது என்று வினவினான், எ-று.

இங்கு படியென்பது விதத்துக்கு வராமல் அதனையுடையதற்கு வந்ததெனக் கொள்க. (சஉ)

214. விட்டொளிர்வில் வீசி விளங்குமணிப் பூணா
ரம், ஒட்டினே னுன்பணைய மேதென்ன—மட்
டவிழ்தார், மல்லேற்ற தோளானும் வான்ப
ணைய மாகத்தன், கொல்லேற்றை வைத்தான்
குறித்து.

214. Nala replied. "I have staked my necklace of jewelled rubies which emit bright and twinkling rays; what is your wager? To which Putcaran whose shoulders strong in wrestling, were adorned with fragrant garlands, stated as his great wager, his murderous bull.

(இ - ள்.) [புட்கரனை நோக்கி நளன் கூறியது,] விட்டு - விலகி, ஒளிர் வில் வீசி - பிரகாசிக்குங் காந்தியை வியாபிக்கச் செய்து, விளங்கும் - சொலிக்கின்ற, மணி - இரத்தினங்களாலாகிய, பூண் ஆரம் - பூணத்தக்க மணிமாலையை, ஒட்டினேன் - பணயமாகவைத்தேன், உன் பணையம் ஏது என்ன - நீ வைக்கும் பந்தயப்பொருளைச் சொல் என்றுவினவ, மட்டு அவிழ் - வாசனை வீசப்பெற்ற, தார் - மாலையணிந்த, மல்

ஏற்ற - மல்ல யுத்தத்தை ஏற்கத்தக்க, தோளானும் - தோளை யுடைய புட்கரனும், தன் சொல் ஏற்றை - தன்னுடைய சொல் லுக் திறமுடைய விருஷபத்தை, வான் புணையம் ஆக - பெரிய பந்தயமாக, குறித்து - ஏற்படுத்தி, வைத்தான்—, எ - று.

வில் என்பது வில்போல் வளைவான காந்தி. இரத்தினங்கள் அசையும்போது அவற்றின் காந்திகள் வளைவாய் வீசுமாதலால் வில் என்னப்பட்டன. நட்சத்திரங்களைப்போல் அக்காந்திகள் இடையிட்டுக் காணப்படுதலால் விட்டொளிர் வில் வீசி யென் ருர். சொல்ஏறு என்றுங் குறித்து என்றுங் கூறியது நீ வைத்த ஆரத்தினும் மேலான பொருள் யான்வைத்த பணயம் என்பதைக் குறிப்பிக்கின்றது. (சாங.)

215. காரேயுங் கூந்தலார் காரிகைமேற் காதலித்த
தாரேயுந் தோளான் றனிமனம்போல்—நேரே
தவறுய்ப் புரண்ட தமையனொடுங் கூடி
கவறுய்ப் புரண்டான் கலி.

215. Just as the mind of Nala, whose shoulders were decked with garlands, and who loved the cloudy tressed Damayanti, became bent on one subject, so did Kali, uniting himself with Putcaran, whose mind was changed to evil, uniformly roll as the dice.

(இ - ள்.) கார் ஏயும் கூந்தல் ஆர் - மேகத்தையொத்த தலை மயிர் நிறைந்த, காரிகைமேல் - தமயந்தியின்மேல், காத லித்த - ஆசைப்பட்ட, தார் ஏயும் - மாலையைப் பொருந்தின தோளான் - தோளையுடைய நளனது, தனி மனம்போல் - ஒன்றியான மனதைப்போல், நேரே - நேராக, தவறுய் - தப் பாய், புரண்ட - மாறின, தமையனொடும் கூடி - தமையனு கிய புட்கரனொடுகூடிக்கொண்டு, கலி - கலிபுருஷன், கவறுய்- பாச்சிகையாய், புரண்டான்—, எ-று.

பந்தயம் ஒன்று வீழ்ந்தால் வேறொன்ருகக் கூறுதல், கட்டங் களை மாற்றுதல், இவைகளில் சத்தியத்தினின்றும் புரண்டவ னுகிய புட்கரனுக்குச் சகாயமாய் நேரே கவறுகவே நின்று கலிபுரண்டானெனக் கருத்துக்கொள்க. தமையனென்பதை கலிக்குத் தமையனுகிய துவாபரன் என்றுஞ் சொல்லலாம்- ()

216. வைத்த மணியாரம் வென்றேன் மறுபலகைக்
கொத்தபணைய முரையென்ன—வைத்தநிதி
நாறு யிரத்திரட்டி நூறுநா றுயிரமும்
வேறாகத் தோற்றானவ் வேந்து.

216 Putcaran addressing Nala said, " I have won from you your necklace of jewelled rubies. What will you stake for the next game? And Nala thus lost to him innumerable treasure.

(இ - ள்.) வைத்த - (பந்தயமாக) வைத்த, மணியாரம் இரத்தின மாலையை, வென்றேன் - ஜயித்துக்கொண்டேன், மறுபலகைக்கு - மற்றொரு ஆட்டத்திற்கு, ஒத்த - பொருத்தின, பணையம்—, உரை - சொல்லு, என்ன - (புட்கரன்) சொல்ல, அவ் வேந்து - அந்த நளமகாராஜன், வேறாக - வேறு வேறாக, வைத்த - (பணையமாக) நிறுத்தின, நிதி - திரவியமாகிய, நூறுயிரத்து - நூறுயிரத்தையும், இரட்டிநூறு நூறுயிரமும் - இரட்டித்த அனேக லக்ஷங்களையும், தோற்றான் - தோற்றுப் போனான், எ - று.

பலகை - சொக்கட்டான்பலகை, ஆட்டத்துக்கு ஆகுபெயராயிற்று. இரட்டி - இரட்டுதலையுடையது அல்லது வினைத்தொகையாகிய இரட்டித்த என்பதுமாம். (சரு)

217 பல்லா யிரம்பரியும் பத்துநூ றுயிரத்துச்
சொல்லார் மணித்தேருந் தோற்றதற்பின்—வில்
லாட்கள், முன்றோற்று வானின் முகிறோற்கு
மால்யானை, பின்றோற்றுத் தோற்றான் பிடி.

217. After losing many thousands of horses, and a million of jewelled chariots of fame; Nala lost his army of archers; then his male elephants superior even to the clouds in the heavens and lastly his female elephants.

(இ - ள்.) பல்லாயிரம் - அநேக ஆயிரம், பரியும் - குதிரைகளும், பத்து நூறுயிரத்து - பத்து லக்ஷம், சொல் ஆர் - புகழ் நிறைந்த, மணி தேரும் - இரத்தின ரதங்களும், தோற்றதன்பின்—, வில் ஆட்கள் - வில்வீரர்களாகிய காலாட்களை, முன்

தோற்று - முற்றித்தோற்று, வானில் - ஆகாயத்தி லிருக்கிற, முகில் - மேகங்கள், தோற்கும் - தோற்றுப் போம்படியான, மால் யானை - பெரிய ஆண்யானைகளை, பின்தோற்று - பின்பு தோற்றுவிட்டு, பிடி - பெண்யானைகளை, தோற்றான்—,(நளன்,) எ - று.

ஆண் யானையைக் காட்டிலும் பெண்கள் ஏறும்படியான பெண்யானைகள் சிறந்தவையாதலின் அவற்றைப் பின்தோற்றான் என்றார். (சசு)

218. சாதுரங்கம் வென்றேன் தரும்பணைய மேதென்
ன, மாதுரங்கம் பூணு மணித்தேரான்—சூதரங்
கில், பாவையரைச் செவ்வழியாழ்ப் பண்ணின்
மொழிப் பின்னுகுழற், பூவையரைத் தோற்றான்
பொருது.

218. Putcaran then said:—"I have won from you your four kinds of armies. What is your next wager?" And Nala, who possessed the jewelled chariot drawn by huge horses, lost by dice, the damsels who resembled dolls, and whose words were as sweet as the maritime tunes played on the harp, and whose tresses were plaited together at the back of their heads.

(இ - ள்.) சாதுரங்கம் வென்றேன் - யானை குதிரை தேர் காலாள் என்கிற நால்வகைச் சேனைகளையும் ஜயித்தேன், தரும் - (மேலாட்டத்திற்குக்) கொடுக்கத்தக்க, பணயம்—, ஏது என்ன - எது என்று (புட்கரன் கேட்க), மா துரங்கம் பூணும் - பெரிய குதிரைகள் அணிந்திருக்கிற, மணி தேரான் - இரத்தினமிழைத்த தேரையுடைய நளன், சூது அரங்கில் - சூதமாடுஞ் சபையில், பொருது - சூதாட்டச் சண்டைசெய்து, பாவையரை - பதுமைபோன்றவராகிய, செவ்வழியாழ் - செவ்வழியென்னும் இராகம் பாடுகின்ற நெய்தனிலத்து வீணையினது, பண்ணின் - பாட்டைப்போன்ற, மொழி - சொற்களையும், பின்னு - பின்னியிருக்கிற, குழல் - கூந்தல்களையு முடையவரான, பூவையரை - பெண்களை, தோற்றான்—, எ-று.

சதுரங்கம் என்பது முதல் நீண்டது. (சஎ)

219. கற்பின் மகளிர்பா னின்றுந் தமைக்கவட்டின்
விற்கு மகளிர்பான் மீண்டாற்போல்—நிற்கும்
நெறியானை மெய்ம்மைவாய் நின்றானை நீங்கிச்
சிறியானைச் சேர்ந்தா டிரு.

219. Lakshmi left the virtuous and upright Nala and joined the base Putcaran, as if one deserted the chaste damsels and joined the harlots who sold themselves by deceit.

(இ - ள்.) கற்பின் - பதிவிரதாகுணமுள்ள, மகளிர்பால் நின்றும் - பெண்களிடத்திலிருந்து [அவர்களை விட்டென்கிற படி,] தமை - தம்மை, கவட்டின் - கபடத்தினால், விற்கும் - பணங் கொடுப்பவர்க்கு விற்றதுபோல் காட்டுகின்ற, மகளிர் பால் - வேசிப்பெண்களிடத்தில், மீண்டாற்போல் - திரும்பி யதுபோலே, நிற்கும் நெறியானை - நிலைபெற்ற நல்லொழுக்க முள்ளவனும், மெய்ம்மைவாய் நின்றானை - சத்தியத்திலிருந் தவனுமாகிய நளனை, நீங்கி - விட்டு, திரு - இலக்குமி, சிறி யானை - குணங்களில் தாழ்ந்தவனாகிய புட்கரனை, சேர்ந்தாள் - அடைந்தாள், எ - று.

இலக்குமி என்பது ஈண்டு செல்வத்தை; அது கற்புடையா ரிடத்திருப்பது நீதி. கலை யல்குல் விற்கு மகளிர் எனவும் பாட முண்டு; அப்போது மேகலாபரணந்தரித்த அல்குலை விற்கு மகளிர் எனப்பொருள் கொள்க. (சஅ)

220. மனைக்குரியா ரன்றே வருந்துயரந் தீர்ப்பார்
சினைச்சங்கின் வெண்டலையைத் தேனால் - நனைக்
கும், குவளைப் பணைப்பைந்தாட் குண்டுநீர்
நாடா, இவளைப் பணையந்தா வின்று.

220. Putcaran said: "O Nala, who possessest the fertile country in which the heads of the pregnant conchs become moistened in the honey which falls from the blue lotus, whose thick green stalk springs up from the depths of the water! should not a wife relieve the troubles of her husband? Therefore, stake Damayanti as your next wager."

(இ - ள்.) [இப்படி யெல்லாந் தோற்றபின் புட்கரன் சொல் வது,] சினை சங்கின் - கருவுற்றிருக்கிற சங்குப் பூச்சிகளின்,

வெண் தலையை - ஓட்டை, [சங்குகளை யென்றபடி,] தேனுல் கனைக்கும் - தேன்பெருக்கால் நனைக்கின்ற, குவளை - நீலோற் பலங்களுடைய, பணை - பருத்த, பைந்தாள் - பசுமையான தாள்களையுடைய, குண்டு நீர் நாடா - ஆழமான ஜலமுள்ள நாட்டையுடைய நளனே, மனைக்கு உரியார் அன்றே - இல்லறத் துக் குரியவர்களாகிய மனைவிகளல்லவோ, வரும் துயரம் தீர்ப்பார் - (கணவர்க்கு) வரும் துயரத்தை தீர்க்கத்தக்கவர், (ஆதலின்) இன்று - இப்போது, இவளை - இந்தத்தமயந்தியை, பணயம் தா - பணயமாகக் கொடு, என்று சொன்னனென முடித்துக் கொள்க, எ - று. (சுக)

221. இனிச்சூ தொழிந்தோ மினவண்டு கிண்டிக்
கனிச்சூத வார்பொழிலின் கண்ணே—பனிச்சூ
தப், பூம்போ தவிழ்க்கும் புனனாடன் பொன்
மகளே, நாம்போது மென்ருனளன்.

221. Nala, addressing Damayanti, said:—" O thou excellent daughter of king Bhima, who possesses the fertile country in which the swarms of bees,in the groves of fruitful and lofty mango trees, ploughing and shaking and humming on the bright flowers, make them to blossom! We have renounced dice from this time. We shall now go."

(இ-ள்.) [நளன் எல்லாந்தோற்று வறியனாய் நிற்கையில் தம யந்தியைப் பந்தயமாக வைக்கும்படி புட்கரன் சொன்னதைக் கேட்டுச் சொன்னது] நளன்—, இன வண்டு கிண்டி - கூட் டமாகிய வண்டுகள் குடைந்து, கனி - பழங்களையுடைய, சூதம் - மாமரங்களுடைய, வார் பொழிலின்கண் - பெரிய தோட்டத்திலே, பனிச்சு - அசைத்து, ஊத - ஊதுவதினுல், பூ போது அவிழ்க்கும் - பூ அரும்புகளை விரியச்செய்கிற, புனல் நாடன் - நீர்வளமுள்ள விதர்ப்பநாட்டரசனுடைய, பொன் மகளே - பொன்போன்ற மகளே, இனி - இனிமேல், சூது ஒழிந்தோம் - சூதாட்டத்தை விட்டோம் (ஆதலின்), நாம்—, போதும் - போவோம், என்ருன்—, எ - று. ஏ-அசை.

பனித்து என்னும் வினையெச்சத்தில் தகரத்துக்குச் சகரம் போலியாய் வந்தது. போதும் — உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று [வினையியல் - ௧௩ - ஆம் - சூ.] (ரு௦)

222. மென்காற் சிறையன்னம் வீற்றிருந்த மென் மலரைப், புன்காகங் கொள்ளத்தான் போனாற் போல்—தன்கால், பொடியாடத் தேவியொடும் போயினா னன்றே, கொடியானுக் கப்பார் கொடுத்து.

222. Just as the soft-footed and downy-feathered swan resigns to the mean crow, the soft lotus flower on which she sat with pride, so Nala gave up to the cruel Putcaran, his kingdom; and in company with Damayanti walked away, the dust cleaving to his feet.

(இ-ள்.) மெல் கால் - மென்மையான பாதங்களையும், சிறை- சிறகுகளையு முடைத்தான, அன்னம் - அம்சபக்ஷியானது, வீற்றிருந்த - (தான்) பெருமையோடு உட்கார்ந்திருந்த, மெல் மலரை - மெல்லிய தாமரைப்பூவை, புன் காகம் - அற்பத் தன்மையுள்ள காக்கை, கொள்ள - கைப்பற்றிக்கொள்ள, தான் - அது, போனால் போல் - போய்விட்டதைப்போல், அப் பார் - அந்த இராச்சியத்தை, கொடியானுக்கு - கொடியவனான புட்கரனுக்கு, கொடுத்து—, தன் கால் - தன் பாதம், பொடி ஆட - தூளிலேபடியும்படி, தேவியொடு - மனைவியோடுகூட, அன்றே போயினான் - அன்றைக்கே போனான் (நளன்), எ-று.

உம்—அசை. இப்படியே பிறவிடத்தும் பொருளில்லாத உம்மையை அசையெனக் கொள்க. (ருக)

223. கடப்பா ரெவரே கடுவினையை வீமன், மடப் பாவை தன்னுடனே மன்னன் — நடப்பான் வனத்தே செலப்பணித்து மாயத்தாற் சூழ்ந்த தனைத்தே விதியின் வலி.

223. The powers of Fate, having caused Nála to go to the wilderness in company with Damayanti, the daughter of Bhima, seemed to surround them with deceit. Therefore, no one can escape the evil caused by cruel Fate.

(இ - ள்.) கடு வினையை - கடுமையான விதியை, கடப்பார் எவர் - தாண்டிச்செல்ல வல்லவர் யாவர்? விதியின் வலி - தீவினையின் வல்லமையானது, வீமன் மட பாவை தன்

ளுடனே - தமயந்தியுடனே, மன்னன் - நளமகாராஜன், நடப்பான் - நடப்பவனாகி, வனத்தே செல பணித்து - காட்டிற் போம்படி செய்து, மாயத்தால் - வஞ்சனையினால், சூழ்ந்தது அனைத்தே - சுற்றிக்கொண்டதுபோ லிருந்தது, எ-று.

விதி வேண்டுமென்று நளனை இப்படிச்செய்ய வஞ்சனையால் ஆலோசித்ததே யல்லது, நளன் அப்படியாகுந் தன்மையனல்லன் என்று குறித்து விதியைக் கடக்க யார் திறம் என்று ஸ்தாபித்தார். ஏ - அசை. (ருஉ)

224. ஆருயிரின் றாயே யறத்தின் பெருந்தவமே,
பேரருளின் கண்ணே பெருமானே — பூாரி
டத்தை, யார்காக்கப் போவதுநீ யாங்கென்றார்
தங்கண்ணின், நீர்வார்த்துக் கால்கழுவா நின்று.

224. The inhabitants of the town of Mahavindum, washing the dust of their feet with tears, addressing Nala, said:—" O thou, that art a mother to our precious lives, that resemblest the great penance done by virtue, that art like the eye of tender mercy, O king; Whom have you appointed to protect this town that you leave it and go away ?"

(இ - ள்.) [அப்பொழுது அந்நகரத்தார் அரசனை நோக்கி] தம் கண்ணின் நீர் வார்த்து - தம் கண்ணீர்களை யூற்றி, கால் கழுவா நின்று - பாதங்களை யலம்பிக்கொண்டு, ஆர் உயிரின் தாயே - அருமையான உயிர்களினுடைய தாய்போன்றவனே, அறத்தின் பெரு தவமே - தருமத்தினது பெரிய தவத்தோடு ஒத்தவனே, பேர் அருளின் கண்ணே - பெரிய இரக்கத்தினது கண்ணுக்குச் சமானமானவனே, பெருமானே - அதிபதியே, பார் இடத்தை - (இந்தப்) பூமியின் இடத்தை, [தேசத்தை யென்கிறபடி,] யார் காக்க - எவன் இரக்ஷிக்கவிட்டு, நீ—, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், போவது - போகிறது, என்றார் - என்று சொன்னார், எ-று.

போவது தொழிற்பெயர் எழுவாய், உண்டானது என்பது தோன்றாப்பயனிலை.

துக்கத்தினால் தலையிறங்கி நின்றதனால் காலின்மேல் கண்ணீர்ஒழுகிற்று. (ருரு)

225. வேலை கரையிழந்தால் வேத நெறிபிறழ்ந்தால்
ஞால முழுது நடுவிழந்தால்—சீலம்
ஒழிவரோ செம்மை யுரைதிறம்பாச் செய்கை
அழிவரோ செங்கோ லவர்.

225. "Though the sea should overflow its bank, and the Vedas depart from their own rules, though all the inhabitants of the earth should depart from justice, will the sceptered monarch swerve from the right path? Will they violate the truth in any one instance?"

(இ - ள்.) [அவர்கள் தங்களுக்குள் சொல்லிக்கொள்வது] வேலை கரை இழந்தால் - சமுத்திரம் கரையைக் கடந்தாலும், வேதம் நெறி பிறழ்ந்தால் - வேதமானது சத்தியகதியினின்றும் மாறினாலும், ஞாலம் முழுதும் நடு இழந்தால் - பூமியெல்லாம் நடுநிலைமையை விட்டாலும், செங்கோலவர் - செவ்வையான துரைத்தனமுடையவர், சீலம் ஒழிவரோ - நல்லொழுக்கத்தினின்றும் நீங்குவார்களோ, செம்மை உரை - செவ்வையாகிய சொற்கள், திறம்பா செய்கை - மாறாத செய்கை, அழிவரோ - அழியப்பெறுவார்களோ, (சத்தியம் தப்புவார்களோ என்பதாம்), எ - று.

வினையெச்சங்கள் செவ்வெண். (ருச)

226. வடியேறு கூரிலைவேன் மன்னவோ வுன்றன்
அடியேங்கட் காதரவு தீரக்—கொடிநகரில்
இன்றிருந்து நாளை யெழுந்தருள்க வென்றுரைத்
வென்றிருந்த தோளான்றாள் வீழ்ந்து. -[தார்

226. Worshiping at the feet of Nala, who possessed victorious shoulders, they said—"O king, who passessest a leaf-like lance, sharp and powerful as a thunder bolt! to oblige us, your servants, remain in this town, adorned with flags, and go on the morrow"

(இ-ள்.) [மேலும் அவர்கள்] வென்றிருந்த-ஜயம்வீற்றிருந்த, தோளான் - புஜமுள்ள நளனுடைய, தாள் வீழ்ந்து - பாதத்தில் வீழ்ந்து, வடி - வடித்த, ஏறு - இடிபோன்ற, கூர் -

கூர்மையான, இலை - இலையொத்த, வேல் - வேலாயுதமுடைய, மன்னவோ - மன்னனே, உன்றன் அடியேங்கட்கு - உன் அடியார்களாகிய எங்களுக்கு, ஆதரவு தீர - ஆசைதீரும்படி, கொடிநகரில் - கொடிகள் விளங்கும் இப்பட்டணத்தில், இன்று இருந்து - இன்றைக் கிருந்து, நாளை எழுந்தருள்க - நாளைக்குப் போகவேண்டும், என்று உரைத்தார் - என்று பிரார்த்தித்துச் சொன்னார்கள், எ - று.

மன்னவோ — புலம்பலில் ஓகாரம் விளியுருபாய் வந்தது. வென்றி - வெற்றி, ஈறுதொக்கது; வென்று வினையெச்சமாக் கொண்டு ஜயித்திருந்த என்று பொருள்கூறின் பிற்காலத்து அத்திறமை யில்லையெனத் தோன்றிச் சிறப்பில்லதாம். வென்று எனவே ஒருபெயராச் சிலர் கூறுகின்றனர். கொடு இ நகரில் என்று பிரித்து, கொடுமையான இந்தப்பட்டணத்தில் என்றும் உரைக்கலாம். (௫௫)

227. மன்றலிளங் கோதை முகநோக்கி மாநகர்வாய்
நின்றுருகு வார்கண்ணி னீர்நோக்கி—இன்றிங்
கிருத்துமோ வென்று னிளங்குதலை வாயாள்
வருத்தமோ தன்மனதில் வைத்து.

227. Addressing the fragrant and soft-tressed Damayanti, Nala, asked:—"Shall we remain here to-day?"—Was this because he saw the tears of the people who wept in the great town? Or was it because he contemplated the suffering of his wife whose speech was like the prattling of an infant?

(இ - ள்.) மா நகர்வாய் நின்று - பெரிய பட்டணத்தின்கண் இருந்து, உருகுவார் - மனந்தளர்ந்து வருந்துகிறவர்களுடைய, கண்ணின் நீர் நோக்கியோ - கண்ணீரைப்பார்த்தோ, இளம் குதலை வாயாள் - இளமையான மழலைச்சொல்லை வாயிலுடைய மனைவியினது, வருத்தம் - வருத்தத்தை, தன் மனத்தில் வைத்தோ - தன் இருதயத்தில் எண்ணியோ (நளன்,) மன்றல் - கலியாணஞ் செய்துகொண்ட, இளம் கோதை - இளம்பெண்ணான தமயந்தியின், முகம் நோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, இன்று - இன்றைக்கு, இங்கு - இந்நகரத்திலே, இருத்துமோ - இருப்போமா, என்றான்—, எ - று.

இருத்தும் — தன்மைப்பன்மை யுளப்பாட்டு வினைமுற்று; தும் விகுதி எதிர்காலங் காட்டியது [பதவியல் கஅ - ம் - சூ.] ஓகாரம் வினா. வருத்தமோ என்னும் ஓகாரத்தை நோக்கி, வைத்து என்பவைகளிற் கூட்டினோம்; இது ஐயப்பொருள்.

228. வண்டாடுந் தார்நளனை மாநகரில் யாரேனும்,
கொண்டாடி னார்தம்மைக் கொல்லென்று —
தண்டா, முரசறைவா யாங்கென்றான் முன்னே
முனிந்தாங், கரசறியா வேந்த னழன்று.

228. Putcaran, who knew not how to sway the sceptre, becoming enraged as before, addressing one of his followers said:—"Let it be proclaimed by continued beating of the drums that those shall be put to death who shew attention to Nala, who is adorned with a garland on which the bees swarm.

(இ - ள்.) [இப்படி யிருக்கையில்] அரசு அறியா வேந்தன் - துரைத்தனத்தை அறியாத புட்கரராசன், முன்னே முனிந்தாங்கு அழன்று - முன்பு கோபித்ததுபோலக் கோபித்து, மா நகரில் - இந்தப் பெருநகரத்தில், வண்டு ஆடும் தார் - வண்டுகள் களிப்போடு அசைந்தாடிக்கொண் டிருக்கப்பெற்ற பூமாலை தரித்த, நளனை —, யாரேனும் கொண்டாடினார் தம்மை - யாராகிலும் உபசரித்து ஆதரித்தவர்களை, கொல் என்று - நீ கொன்றுபோடு என்று (ஒருவனுக்குக் கட்டளையிட்டு,) தண்டா முரசு அறைவாய் - ஓயாத பேரிகையை அடித்து ஓசைப்படுத்து, என்றான் —, எ - று.

ஆங்கு - அசை. முன்னே என்றது சூதாடும்போது; ஆட்டத்தில் ஆவேசங்கொண்டு கோபித்தல் இயல்பு. கொண்டாடினவரைக் கொல்லென்று பாடமோதின் மிகநேர். வண்டாடுந் தார் முதலிய விசேஷணங்கள் முன்பிருந்த நிலைநோக்கி.

229. அறையும் பறையரவங் கேட்டழிந்து நைந்து
பிறைநுதலாள் பேதைமையை நோக்கி — முறுவலியா, "இந்நகர்க்கீ தென்பொருட்டா வந்த தென்ன வுரைத்தான், மன்னகற்றுங் கூரிலைவேன் மன்.

229. **Nala, who possessed a sharp leaf-like lance with which he destroyed his royal foes, becoming depressed, as he listened with sorrow to the beating of the drums, gazed at Damayanti, whose forehead resembled the crescent moon, and smiling at her simplicity, said :—" It is on my account that troubles have come upon this city."**

(இ - ள்.) மன் அகற்றும் - பகைமன்னர் நீக்கும்படியான, கூர் இலை வேல் நளன் - கூர்மையான இலைபோன்ற வேலைத் தரித்த நளமகாராசன், அறையும் பறை அரவம் - அடிக்கின்ற வாத்தியத்தின் ஓசையை, கேட்டு,— அழிந்து - மனநொந்து, நைந்து - சோர்ந்து, பிறைநுதலாள் - தமயந்தியின், பேதைமையை - நுட்பம் அறியாததன்மையை, நோக்கி,— முறுவலியா - நகைத்து, இந்நகர்க்கு - இப்பட்டணத்துக்கு, ஈது - இந்தத்துன்பம், என் பொருட்டு ஆ - என் நிமித்தமாக, வந்தது என - உண்டாயிற்றென்று, உரைத்தான் - சொல்லினான், எ - று. (௫௮)

230. தன்வாயின் மென்மொழியே தாங்கினா னோங்கு
நகர்ப், பொன்வாயில் பின்னாகப் போயினான்—
முன்னாளில், பூமகளைப் பாரினொடும் புல்லி
னான் றன்மகனைக், கோமகளைத் தேவியொடுங்
கொண்டு.

230. Nala, who once possessed riches and a kingdom, taking his son and his danghter with his wife, and speaking in gentle tone, left behind him the golden gate of that fertile city.

(இ - ள்.) முன் நாளில்-இதற்கு முந்தியகாலத்தில், பூமகளை-இலக்குமியை, பாரினொடும் புல்லினான் - பூமிதேவியோடு அணைந்தவனாகிய நளமகாராஜன், [செல்வமும் இராச்சியமும் பெற்றவனென்றபடி,] தன் மகனை - தன் குமாரனையும், கோமகளை - தன் புத்திரியாகிய ராச கன்னிகையையும், தேவியொடு - மனைவியான தமயந்தியோடு, கொண்டு - இட்டுக்கொண்டு, தன் வாயில் - தன்னுடைய வாக்கிலே, மென் மொழியே - மெதுவான சொல்லையே, தாங்கினான் - உடையவனாகி, ஓங்கும் நகர் - உயர்ந்த பட்டணத்தின், பொன் வாயில் -

பொன்னாற்செய்த வாசலானது, பின் ஆக - பின்புறத்தது ஆகும்படி, போயினான்,— எ - று.

பூமகளைப் பாரினோடும் புல்லினான்-திருமால் என்றுகொண்டு அவன் முன்னாளில் அதாவது ராமாவதாரத்தில் சென்றதுபோலென்பது குறிப்பு.

மனைவியையு மக்களையும் இட்டுக்கொண்டு யாரிடத்துங் கடினமான சொல்லில்லாமல் நற்பேச்சையே பேசிக்கொண்டு நகரைவிட்டுத் திரும்பிநோக்காது சென்றானென்பது கருத்து. (௫௯)

231. கொற்றவன்பாற் செல்வாரைக் கொல்வான்
முரசறைந்து, வெற்றியொடு புட்கரனும் வீற்றி
ருப்ப—முற்றும், இழவு படுமாபோ லில்லங்க
டோறும், குழவிபா லுண்டிலவே கொண்டு.

231. While Putcaran being elated with victory, commanded the drums to be beaten, and a proclamation ssued, that all should be put to death who followed Nala, every house in the city was in mourning, as if there were a death in it, and even the infants ceased to drink their mothers' milk.

(இ - ள்.) கொற்றவன்பால் செல்வாரை - நளமகாராசனிடத்திற் போகின்றவர்களை, கொல்வான் - கொல்லுதற்கு, முரசு அறைந்து - பேரிகை அடிப்பித்து, வெற்றியொடு - ஜயத்தோடு, புட்கரனும்—, வீற்று இருப்ப - பெருமையா யிருக்குமளவில், முற்றும் - அப்பட்டணமுழுதும், இழவுபடும் ஆறு போல் - இழவுபட்ட விதத்தைப்போல், இல்லங்கள் தோறும் - வீடுகள் தோறும், குழவி - குழந்தைகளும், பால் - பாலை, கொண்டு - விருப்பங்கொண்டு, உண்டிலவே - உண்ணவே யில்லை, எ-று.

ஏகாரம் தேற்றப்பொருளில் வந்தது. குழவி என்னுமிடத்துச் சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. உண்டில—உடன்பாட்டெதிர்மறை வினைமுற்று. (௬௰)

232. சந்தக் கழற்றா மரையுஞ் சதங்கையணி
பைந்தளிரு நோவப் பனித்தந் துருகி—எந்தாய்
வடந்தோய் களிற்றாய் வழியான தெல்லாங்
கடந்தோ மோ வென்றார் கலுழ்ந்து.

232. The feet of his son, which were encircled with ankle-rings and which resembled the lotus flower, and the feet of his daughter, which were adorned with ankle ornaments, and were as tender as a young leaf, became painful: and the children faint and weary, exclaimed weeping:—"O father and mother who possessest male elephants! Have we come to the end of our journey?

(இ - ள்.) [அப்போது நளனுடைய புத்திரனும் புத்திரியும் பெற்றோரை நோக்கிக் கூறுவது.] சந்தம் - அழகுள்ள, கழல் - வீரகண்டை யணிந்த, தாமரையும் - தாமரைபோன்ற பாதங்களும், சதங்கை அணி - பாதசரம் அணிந்த, பைந்தளிரும் - பசுமையான துளிரைப்போன்ற பாதங்களும், சோவ - நொந்ததினால், பதைத்து - தவித்து, உருகி - மனந்தளர்ந்து, கலுழ்ந்து - கலங்கி, எந்தாய் - எம் தகப்பனே, எம் தாயே! வடந்தோய் - பெரியமணிமாலை அணிந்திருக்கிற, களிற்றாய் - யானையை யுடையவனே உடையவளே! வழியானதெல்லாம் - வழிமுழுவதையும், கடந்தோமோ - தாண்டினோமோ, என்றார்—, எ - று.

கழற்றாமரை யென்பதை ஆண்பிள்ளைக்கும், சதங்கையணி பைந்தளிர் என்பதை பெண்பிள்ளைக்குங் குறியாக் கொள்க; பட்டத்து யானைக்குச் சிறந்த மணிவடமொன்று அணிவது வழக்கம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட யானையை யுடையீர் அஃதின்றி இவ்வாறு கால்நோவ நடக்க நேர்ந்தது ஏனெனக் குறிப்பாய் அங்ஙனம் விளித்தாரென அறிக; ஆன்றோர் மக்கட்கு இளமைதொட்டு ஆழ்ந்துபேசுதல் இயல்பாம். எந்தை என்பதற்கு [பெயரியல் சகூ - சஅ - ம்] சூத்திர விதிகளினால் ஈறு திரியும், எந்தாய் என்பதற்கு ஈறு இயல்பும் வந்தன. களிற்றாய் என்பதற்கு [பெயரியல் ருo-ருக-ம்] சூத்திரங்களினாலும் விளியுருபுவந்தது. ஒரு சொல்லையே பெற்றோரிருவர்க்கும் அமைத்தார். வழியானதெல்லாம் என்பது ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி; [பொதுவியல் உகூ-ம் சூ.] (கூக)

233. தூயதன் மக்க டுயர்நோக்கிச் சூழ்கின்ற
மாய விதியின் வலிநோக்கி—யாதுந்

தெரியாது சித்திரம்போ னின்றிட்டான் செம்
புரிவான் றுயராற் புலர்ந்து. [மை

233. The virtuous Nala, regarding the sorrow of his innocent children and contemplating the destructive power of Fate which surrounded them, became insensible through sorrow, and stood as immoveable as a picture.

(இ - ள்.) செம்மை புரிவான் - நன்மை செய்யவல்ல நளமகாராசன், தூய - சுத்தரான, தன் மக்கள் - தன் குமாரருடைய, துயர் நோக்கி - வருத்தத்தைப் பார்த்து, சூழ்கின்ற - (தன்னைச்) சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற, மாய விதியின் - மோசஞ் செய்ய வல்ல விதியினது, வலி நோக்கி - பலத்தையும் பார்த்து, துயரால் புலர்ந்து - துக்கத்தினால் உலர்ந்து, யாதும் தெரியாது - எதுவுந் தோன்றாமல், சித்திரம்போல் - (எழுதப்பட்ட) சொரூபத்தைப்போல, நின்றிட்டான் - நின்றான், எ - று.

நின்றிட்டான் என்பதில் இடு - அசைநிலை; இப்படியே இரு, தரு, என்பவைகளையும் கொள்க, எழுந்திருந்தான் போதந்தான் என்பன உதாரணம்; இவற்றைத் துணைவினையென இக்காலத்தார் வழங்குவர். முற்பாட்டில் இருவரையு நோக்கி மக்கள் சொன்னதாகக் கொண்டபோது இப்பாட்டில் இருவரும் சித்திரம்போல் நின்றிட்டார் என்னவேண்டுவ தன்றோவெனின் வேண்டுவதே, ஆயினும், இத்துன்பத்திற்குக் காரணமாக நின்றவனாதலால் அரசன் மிக்க துயரமுற்றா னென்பது தோன்ற இங்ஙன முரைத்தாரென அறிக. (௯௨)

234. காத லிருவரையுங் கொண்டு கடுஞ்சுரம்போக்
கேத முடைத்திவரைக் கொண்டுநீ—மாதராய்
வீமன் றிருநகர்க்கே மீளென்றான் விண்ணவர்
முன், தாமம் புனைவாளைத் தான்.

234. Addressing Damayanti, who placed on him the marriage garland before the Gods, Nala said :—"O thou fair one! It would be a sin for us to take, into the dense forests, these two children who are worthy of our love. Therefore take them with you, and go to the beautiful town of your father, Bhima."

(இ - ள்.) விண்ணவர் முன் - தேவர்களுக்கெதிரில், தாமம் புனைவானை - (தனக்கு) மாலைசூட்டின தமயந்தியை (நோக்கி,) மாதராய் - அழகுடையவளே, காதல் இருவரையும் கொண்டு - நம் அன்புக்குரிய இம்மக்களிருவரையும் இட்டுக்கொண்டு, கடு சுரம் போக்கு - கடுமையான காட்டிற் போவது, ஏதம் உடைத்து - குற்றமுள்ளது (ஆதலின்,) நீ—, இவரைக்கொண்டு - இம்மக்களை யிட்டுக்கொண்டு, வீமன் திரு நகர்க்கே - (உன் தந்தையாகிய) வீமராசனுடைய சிறப்புள்ள பட்டணத்துக்கே, மீள் - செல், என்றான்—, (நளன்) எ - று. தான் - அசை.

சுரம் - பாலைநிலமுமாம். போக்கு - தொழிற்பெயர் ; போ - பகுதி, கு - விகுதி. (கூ௩)

235. குற்றமில் காட்சிக் குதலைவாய் மைந்தரையும்,
பெற்றுக் கொளலாம் பெறலாமோ — கொற்றவ
னே, கோக்கா தலனைக் குலமகளுக் கென்றுரை
த்தாள், நோக்கான் மழைபொழியா நொந்து.

235. The tears flowing like rain drops from her eyes, and sorely distressed, Dámayanti replied, "O king! to the lady of high birth innocent and prattling children may be born; but can she get a high born husband ?"

(இ - ள்.) [அதுகேட்டுத் தமயந்தி] நோக்கால் - நேத்திரத்தினால், மழை பொழியா - மழையைப் பொழிந்துகொண்டு [அழுதுகொண் டென்கிறபடி,] நொந்து - வருந்தி, கொற்றவனே - அரசனே, குல மகளுக்கு - நற்குலத்துப் பிறந்த பெண்ணுக்கு, குற்றம் இல் - தோஷமில்லாத, காட்சி - தோற்றத்தையும், குதலை வாய் - மழலைச் சொல்லுள்ள வாயையுமுடைய, மைந்தரையும் - மக்களையும், பெற்று கொளலாம் - பெற்றுக் கொள்ளக்கூடும், கோ காதலனை பெறலாமோ - மேன்மையான கணவனைப் பெறக்கூடுமோ, என்று—, உரைத்தாள் - சொன்னாள், எ - று.

குலமகளுக்கு என்பதில் நான்கனுருபு கர்த்தாப்பொருளில் வந்தது. மைந்தரையும் என்னுமிடத்து உம்மை சிறப்புப் பொருளது ; அச்சிறப்பே விசேஷணங்களாற் காட்டப் பட்டது. ()

236. கைதவந்தா னீக்கிக் கருத்திற் கறையகற்றிச்,
செய்தவந்தா னெத்தனையுஞ் செய்தாலும் —
மைதீர், மகப்பெறா மானிடர்கள் வானவர்தம்
மூர்க்குப், புகப்பெறார் மாதராய் போந்து.

236. Nala then said :—" O Damayanti ! the man who does not beget children who remove sin, may cast aside deceit and banish sin from his mind, and perform every conceivable penance, but he can never enter the heavenly regions (Swerga) where the Gods reside."

(இ - ள்.) [அதற்கு நளன் சொல்வது] மாதராய் - தமயந்தியே, கைதவம் நீக்கி - வஞ்சகத்தை விட்டு, கருத்தில் - மனதில், கறை அகற்றி - குற்றத்தை நீக்கி, எத்தனை செய்தவம் செய்தாலும் - அநேக நல்ல தவங்களைப் பண்ணினாலும், மை தீர் - பாவத்தைத் தீர்க்கும்படியான, மக - மக்களை, பெறா - ஈனாத, மானிடர்கள் - மனிதர், வானவர்தம் - தேவர்களுடைய, ஊர்க்கு - ஊராகிய சொர்க்கத்தில், போந்து-போய், புக பெறார் - பிரவேசிக்க மாட்டார்கள், எ - று.

தான் - இரண்டும் அசை. செய்தவம் என்பதில் செய் என்பது செம்மையின் விகாரம். [பதவியல் ௯ - ஆம்] சூத்திரத்தினால் ஈறுகெட்டு முன்னின்ற மெய் திரிந்தது. உம் - அசை; முற்றும்மை யென்னவுங் கொள்ளலாம். மக என்பது ஆண் பெண்ணுக்குப் பொதுவாய் நின்று மகவை மகவால் என வேற்றுமைப்படும். (௬௫)

237. பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனுமற்
றென்னுடைய ரேனு முடையரோ — இன்னடி
சில், புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ்
செய்யவாய், மக்களையிங் கில்லா தவர்.

237. "Though one possess wealth and fame and all things else, if he does not beget children, whose lotus-like hands dabble in the delicious food, and whose rosy mouths are as fragrant as a flower, he is destitute.

(இ - ள்.) [அதற்கு நளன் கூறியது.] இன் அடிசில் - இனிமையான சோற்றிலே, புக்கு - பிரவேசித்து, அளையும் - அளைகின்ற, தாமரை-கை - தாமரைப்பூப்போன்ற கைகளையும், பூ

ளாறும் - பூவைப்போல் பரிமளிக்கிற, செய்யவாய் - சிவந்த வாயையுமுடைய, மக்களை - புத்திரர்களை, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இல்லாதவர் - அடையாதவர், பொன் உடையரேனும் - திரவியத்தை யுடையவர்களானாலும், புகழ் உடையரேனும் - கீர்த்தியை யுடையவர்களானாலும், மற்று - இன்னும், என் உடையரேனும் - எதை யுடையவர்களானாலும், உடையரோ - உடையவர்க ளாவார்களோ, [ஆகார்கள்,] எ-று. ஓ-எதிர்மறை.

[குறள்.] "அமிழ்தினு மாற்ற வினிதே தம்மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்."

இல்லை யென்பது இன்மையைமாத்திர முணர்த்துமாயின் செயப்படுபொரு ளில்லாததாம். உடைத்தாகாமையை யுணர்த்துமாயின் செயப்படுபொருளுள்ளதாம்- (உசஉ)

238. சொன்ன கலையின் றுறையனைத்துந் தோய்ந்தாலும், என்ன பயனுடைத்தா மின்முகத்து—முன்னங், குறுகுதலைக் கிங்கிணிகாற் கோமக்கள் பால்வாய்ச், சிறுகுதலை கேளாச் செவி.

238. "The ear that has heard all the precepts of the Vedas, what benefit it has derived, if it has not listened to the soft prattling which proceeds from the mouths smelling of milk, on the sweet faces of the high born infants, whose feet are adorned with ankle rings which taper when they meet and clasp."

(இ - ள்.) இன் முகத்து - இனிமையான முகத்தினிடத்திலே, முன்னம் - எதிரில், குறுகு - குறுகின, தலை - தலைப்பக்கங்களை யுடைய, கிங்கிணி - சதங்கைமாலை யணிந்த, கால் - பாதங்களுள்ள, கோமக்கள் - மேன்மையான புத்திரருடைய, பால் வாய் - பாலுண்ணும் வாயின்கணுண்டாகிய, சிறு - சிறுமையான, குதலை - மழலைச்சொற்களை, கேளா - கேளாத, செவி - காது, சொன்ன - எண்ணிச்சொன்ன, கலையின் - சாஸ்திரங்களின், துறை அனைத்தும் - விஷயங்க ளெல்லாவற்றிலும், தோய்ந்தாலும் - படிந்தாலும், என்ன பயன் - என்ன பிரயோஜனத்தை, உடைத்து ஆம் - உடையது ஆம், எ - று.